РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2019/115 НА КОМИСИЯТА

от 10 юли 2018 година

относно мерки SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN), приведени в действие от Испания в полза на Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

(нотифицирано под номер C(2018) 4233)

(само текстът на испански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените разпоредби ([1]) и като взе предвид техните мнения,

като имат предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 9 декември 2013 г. и на 10 април 2014 г. Комисията получи две анонимни жалби срещу испанската държава във връзка с предполагаемо предоставяне на неправомерна и несъвместима помощ в полза на Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. (наричано по-нататък „Correos“). В двете жалби бяха повдигнати следните въпроси, засягащи Correos: i) предполагаемо свръхкомпенсиране в полза на Correos за предоставянето на ЗПУУ от 1998 г. насам; ii) предполагаеми несъвместими освобождавания от данъци в полза на Correos; и iii) предполагаемо неплащане на социалноосигурителните вноски за държавните служители, работещи в Correos.

(2) На 14 и 26 февруари и на 15 юли 2014 г. Комисията препрати неповерителните версии на двете жалби на испанските органи.

(3) На 11 април и 18 септември 2014 г. испанските органи отговориха на тези жалби.

(4) На 10 юли и 22 октомври 2014 г. и 4 декември 2015 г. Комисията поиска от испанските органи допълнителна информация.

(5) Испанските органи отговориха на тези искания съответно на 7 август и 19 декември 2014 г. и 19 януари и 21 декември 2015 г.

(6) С писмо от 11 февруари 2016 г. Комисията уведоми Испания, че е взела решение да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора, по отношение на няколко мерки, предоставени в полза на Correos. Решението на Комисията да открие процедурата (наричано по-нататък: „решение за откриване на процедурата от 2016 г.“) беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([2]).

(7) Комисията получи първите мнения от Испания относно решението за откриване на процедурата на 21 април 2016 г.

(8) Комисията получи мнения от Correos относно решението за откриване на процедурата с писмо от 11 май 2016 г.

(9) Комисията получи мнения от трета страна с писмо от 12 май 2016 г.

([1]) ОВ C 129, 12.4.2016 г., стр. 10.
([2]) Вж. бележка под линия 1.

(10) Комисията препрати на Испания получените мнения на 8 юни 2016 г.

(11) Испания предостави своите мнения относно мненията на трети страни с писмо от 6 юли 2016 г.

(12) В хода на производството Комисията получи допълнителни мнения от Испания на 24 октомври 2017 г. и 23 май 2018 г.

(13) Комисията получи допълнителни становища от бивш конкурент на Correos — Unipost, с писмо от 20 март 2018 г.

2. **ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПОМОЩТА**

2.1. *ИСПАНСКИЯТ ПАЗАР НА ПОЩЕНСКИ УСЛУГИ*

(14) Преди присъединяването на Испания към Европейската икономическа общност (ЕИО) през 1986 г. пощенските услуги в Испания се извършват от общата администрация. С Постановление № 1113/1960 от 19 май 1960 г. относно Наредбата за пощите, приведено в изпълнение с Регламента за пощенските услуги, приет с Постановление № 1653/1964 от 14 май 1964 г., беше дадено определение за пощенска услуга и нейното предоставяне е възложено на генерална дирекция „Correos y Telégrafos“. Приемането на Наредбата за пощите и на регламента за нейното прилагане бележи началото на либерализацията на испанския пазар на пощенски услуги. Монополът на „Correos y Telégrafos“ е ограничен до междуградски и международни писма и пощенски картички, докато градските пощенски и колетни услуги са напълно либерализирани. През 70-те години на двадесети век първите големи частни оператори навлизат на пазара на пощенски услуги в Испания.

(15) След присъединяването на Испания към ЕИО, през периода 1998—2010 г. се извършва постепенна либерализация на пощенските услуги въз основа на директивите на Европейския съюз относно пощенските услуги. По-конкретно, Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) е транспонирана в националното законодателство през 1998 г. чрез Закон № 24/1998 от 13 юли 1998 г. относно универсалната пощенска услуга и либерализацията на пощенските услуги (Закона за пощите от 1998 г.), с който за първи път на Correos се възлага задължение за предоставяне на универсална услуга (ЗПУУ) ([4]). Законът предвижда съкращаване на списъка с услуги, свързани със ЗПУУ ([5]), които са запазени за Correos като доставчик на универсална услуга (наричани по-нататък „запазеният сектор“), а всички други пощенски услуги се либерализират (наричани по-нататък „незапазеният сектор“).

(16) Либерализацията на пощенските услуги в Испания продължава с транспонирането в испанското право на Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([6]) със Закон № 53/2002 от 30 декември 2002 г. относно данъчните, административните и социалните мерки, с който се изменя посоченият по-горе Закон за пощите от 1998 г. и допълнително се намалява обхватът на запазения сектор.

(17) През 2010 г. пощенският сектор е напълно либерализиран със Закон № 43/2010 от 30 декември 2010 г. относно универсалната пощенска услуга, правата на потребителите и пазара на пощенски услуги („Законът за пощите от 2010 г.“), с който Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([7]) се транспонира в испанското законодателство. Със Закона за пощите от 2010 г. се дава ново определение на обхвата на ЗПУУ (например услугата за парични преводи се изключва от ЗПУУ) и се премахва запазеният сектор.

2.2. *БЕНЕФИЦИЕРЪТ*

2.2.1. CORREOS

(18) Correos е изцяло държавно предприятие с единствен акционер Sociedad Estatal (SEPI) и то е дружеството майка на Grupo Correos. SEPI е холдингово дружество, чрез което се осъществяват дяловите участия на държавата в предприятия.

([3]) Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 21.1.1998 г., стр. 14).

([4]) В допълнителната разпоредба и член 15, алинея 2 от Закона за пощите от 1998 г. са изброени следните услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга: 1) услуги за парични преводи; 2) стандартни национални и международни пощенски услуги за пощенски пратки, които включват адрес, посочен от подателя върху самата пратка или върху опаковката. Те могат да бъдат: а) писма и пощенски картички, съдържащи писмени съобщения, с тегло до 2 kg; б) колети, с или без икономическа стойност, с тегло до 10 kg.

([5]) В член 18 от Закона за пощите от 1998 г. е дадено следното определение за запазен сектор: услуги за парични преводи; събиране, сортиране, пренасяне и доставка на междуградски пощенски пратки, с или без удостоверяване на доставката, както и на писма и пощенски картички с тегло до 100 грама (от 1 януари 2006 г. е определено ограничение за тегло от 50 грама); трансгранични пощенски услуги (пратки, изпратени или получени от друга държава), включително изпратени и получени писма и пощенски картички, с посочените по-горе ограничения по отношение на цена, тегло и дата; получаване на заявления, писма и съобщения, които гражданите са адресирали до органите на публичната администрация.

([6]) Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за изменение на Директива 97/67/ЕО относно по-нататъшното отваряне на пощенските услуги в Общността за конкуренция (ОВ L 176, 5.7.2002 г., стр. 21).

([7]) Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. за изменение на Директива 97/67/ЕО с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, 27.2.2008 г., стр. 3).

(19) Correos предлага пощенски услуги, включително универсални услуги, куриерски услуги и други услуги (например услуги, отнасящи се до пощенски услуги и свързаните с тях дейности, включително операции по парични преводи, филателия и т.н.). През 2016 г. Correos е реализирало оборот от приблизително 1 761 милиона евро, изпратило е 2 774 милиона пощенски пратки (включително колети) и в него са били заети 49 785 работници.

(20) Correos е най-големият доставчик на пощенски услуги в Испания с 8 787 пощенски клона през 2016 г. Предприятието е лидер на пазара в испанския пощенски сектор с най-голям пазарен дял на пазара на пощенски услуги в Испания, с изключение на колетните услуги. До 2017 г. основният конкурент на Correos на испанския пазар на пощенски услуги е било Unipost S.A., но дружеството е понесло финансови затруднения и на 19 февруари 2018 г. започва процедура по ликвидация. Други европейски пощенски оператори (т.е. Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal и Royal Mail) имат значителни пазарни дялове в сектора на колетните услуги.

2.2.2. ПРАВНАТА УРЕДБА, ПРИЛОЖИМА ЗА CORREOS

(21) В Испания държавата пощенските услуги са били под прякото управление на държавата от 1716 г. насам. Correos е било част от държавната администрация, като е било интегрирано в рамките на различни министерства като Министерството на вътрешните работи, а впоследствие Министерството на транспорта и съобщенията.

(22) Независимият орган „Correos y Telégrafos“ е създаден със Закон № 31/1990 за общия държавен бюджет от 27 декември 1990 г. Независимият орган „Correos y Telégrafos“ е създаден през 1992 г. към Министерството на транспорта, туризма и съобщенията.

(23) „Correos y Telégrafos“ става публично предприятие към Министерството на инфраструктурата (Ministerio de Fomento) по силата на Закон № 6/1997 от 14 април 1997 г. за организацията и функциите на общата държавна администрация.

(24) Чрез Закон № 14/2000 от 29 декември 2000 г. относно данъчните, административните и социалните мерки се приема правната уредба за предприятието „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.“, което е създадено през юни 2001 г. На 5 юни 2012 г. всички дружества от групата Correos (Correos и неговите дъщерни дружества Correos Express, Nexea и Correos Telecom) биват включени в холдинговото дружество SEPI, което става техен единствен акционер.

2.3. *ОПИСАНИЕ НА ПУБЛИЧНИТЕ МЕРКИ В ПОЛЗА НА CORREOS*

2.3.1. КОМПЕНСАЦИИТЕ ЗА ЗПУУ, ПРЕДОСТАВЕНИ НА CORREOS

(25) През 1998 г. със Закона за пощите от 1998 г. на Correos е възложено задължението за предоставяне на универсална услуга. Като компенсации за ЗПУУ Correos получава публично финансиране през периода 1998—2010 г. Впоследствие със Закона за пощите от 2010 г. на Correos е възложено изпълнението на ЗПУУ за период от 15 години, считано от 1 януари 2011 г.

2.3.1.1. ***Компенсациите за ЗПУУ, предоставени съгласно Закона за пощите от 1998 г.***

(26) От 11 март 2000 г. Законът за пощите от 1998 г. е допълнен с План за предоставяне на услуги („Plan de Prestación“) (по-нататък „Планът за предоставяне на услуги от 2000 г.“), с който се определят компенсаторният механизъм за изчисляване на нетните разходи на Correos, направени във връзка с изпълнението на задълженията му като доставчик на универсална услуга (ДУУ), и критериите за качество във връзка с предоставянето на универсалната услуга.

(27) От 2000 г. до 2010 г. компенсацията за ЗПУУ на Correos се предоставя въз основа на методология, разработена от испанските органи („испанската методология“), която е подробно описана в Плана за предоставяне на услуги от 2000 г. Освен това с Плана за предоставяне на услуги от 2000 г. се установява, че Correos следва да прилага аналитично счетоводство с разделно отчитане, както е предвидено в член 29 от Закона за пощите от 1998 г.

(28) Испанската методология за оценяване на нетните разходи, свързани с несправедливата тежест на ЗПУУ, се състои от следните стъпки:

a) СТЪПКА 1: Определяне на приходите и разходите за единица за всеки продукт или услуга и всеки разходен център според аналитичната счетоводна информация на Correos. За всеки отделен продукт или услуга разходните центрове, при които единичните разходи са по-високи от единичните приходи, се считат за реализиращи загуба. Другите разходни центрове, при които единичните приходи са по-високи от единичните разходи, се считат за реализиращи печалба;

б) СТЪПКА 2: Оценяване за всяка запазена услуга (ЗУ) кои разходни центрове носят загуба/печалба от предоставянето на тази услуга и изчисляване на съвкупната загуба/печалба от предоставянето на тази услуга (загуба/печалба от ЗУ). Нетните разходи за запазените услуги се изчисляват като разликата между сбора на загубата от ЗУ и сбора на печалбата от ЗУ;

в) СТЪПКА 3: Оценяване за всяка незапазена услуга (НЗУ) кои разходни центрове носят загуба от предоставянето на тази услуга и изчисляване на съвкупната загуба по тези центрове от предоставянето на услугата (загуба от НЗУ). Нетните разходи за незапазените услуги се изчисляват като сбора на загубата от НЗУ;

г) СТЪПКА 4: Компенсацията за ЗПУУ покрива нетните разходи за запазените и незапазените услуги, изчислени съгласно стъпки 2 и 3.

(29) В таблица 1 са показани компенсациите, предоставени на Correos за изпълнението на ЗПУУ през периода 2004—2010 г., изчислени по испанската методология:

Таблица 1

Компенсации за ЗПУУ, предоставени на Correos

(В милиони евро)

	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.
Нетни разходи за ЗУ	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Нетни разходи за НЗУ	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Компенсации за ЗПУУ	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Компенсациите за ЗПУУ съгласно Закона за пощите от 2010 г.***

(30) Законът за пощите от 1998 г. е заменен от Закона за пощите от 2010 г., който влиза в сила на 1 януари 2011 г. Законът за пощите от 2010 г. възлага на Correos изпълнението на ЗПУУ за период от 15 години, който започва да тече от датата на влизане в сила на закона (т.е. до 1 януари 2026 г.).

(31) Членове 27 и 28 от Закона за пощите от 2010 г. предвиждат, че доставчикът на универсална услуга има право да получава компенсации до размера на нетните разходи, направени при изпълнение на своите задължения. Нетните разходи следва да се изчисляват по метода на нетните избегнати разходи (наричан по-нататък „методологията НИР“) като разликата между нетните разходи на доставчика на универсална услуга със задължение за универсална услуга и на същия доставчик на универсална услуга без задължение за универсална услуга. При изчисляването се отчитат всички други относими елементи, включително натрупаните нематериални и пазарни ползи за доставчика на пощенски услуги, определен да предоставя универсална услуга, правото на разумна печалба и стимулите за ефикасност на разходите, в светлината на приложение 1 към Директива 2008/6/ЕО.

(32) Както е предвидено в член 22, алинея 3 и член 27, алинея 2, буква б) от Закона за пощите от 2010 г., методологията НИР, описана в съображение 31, следва да бъде разработена в нов *План за предоставяне на услуги*. До този момент обаче такъв нов *План за предоставяне на услуги* все още не е приет. Следователно от 2011 г. нататък няма установена методология за оценка на нетните разходи за ЗПУУ.

(33) Според испанските органи, на този етап Correos официално не е получило компенсация за ЗПУУ от 2011 г. нататък, въпреки че се е възползвало от авансови плащания на предварителна основа за периода 2011—2017 г. Действителните нетни разходи за тези години трябва да бъдат изчислени след приемането на новия *План за предоставяне на услуги* и определянето на методологията НИР. Комисията ще направи оценка на компенсациите за ЗПУУ съгласно Закона за пощите от 2010 г. в рамките на друго решение.

2.3.2. ОСВОБОЖДАВАНИЯ ОТ ДАНЪЦИ, ПРЕДОСТАВЕНИ НА CORREOS

(34) В съответствие с член 19, алинея 1, буква б) от Закона за пощите от 1998 г. ДУУ се възползва от „освобождаване от всички данъци върху своите услуги в запазения сектор, с изключение на корпоративния данък“. В член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г. това освобождаване от данъци се запазва и обхватът му се разширява, така че да включва цялото ЗПУУ.

(35) Според испанските органи единственият данък, който би могъл да попада в обхвата на това освобождаване в допълнение към данъка върху добавената стойност, би бил данъкът върху икономическата дейност (Impuesto de Actividades Económicas, наричан по-нататък „данък ИД“), тъй като това е данък, налаган върху извършването на икономическа дейност, и е свързан с изпълнението на ЗПУУ. Други данъци, като данъка върху прехвърлянето на собственост, данъка върху строителството, данъка върху увеличението на стойността на градските терени и данъка върху моторните превозни средства, не попадат в обхвата на освобождаването, тъй като те не са свързани с икономическата дейност по изпълнението на ЗПУУ.

(36) Испанските органи обясниха, че Correos е частично освободено от данък ИД, тъй като плаща само 50 % от обичайния размер на данъка.

(37) По отношение на данъка върху недвижимото имущество (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, наричан по-нататък данък „НД“) испанските органи са обяснили, че това е данък, който не се начислява върху изпълнението на ЗПУУ или предоставянето на други пощенски услуги, а върху стойността на недвижимите имоти. Поради това той е извън обхвата на двата закона за пощите. Въпреки това между 2008 и 2013 г. Correos подава няколко жалби, основани на неговото тълкуване на член 19, алинея 1, буква б) от Закона за пощите от 1998 г. и член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г., в които твърди, че следва да бъде освободено от данък НД по отношение на редица пощенски клонове в няколко общини. Вследствие на искането на Correos за освобождаване от данък НД няколко местни администрации и съдилища се произнасят в полза на Correos, като съответно му възстановяват вече платени данъци.

2.3.2.1. ***Освобождаването от данък върху недвижимото имущество (НД)***

(38) Данъкът върху недвижимото имущество е местен данък в испанската данъчна система, който е уреден с Кралски законодателен декрет № 2/2004 от 5 март 2004 г. Съгласно член 60 от този кралски законодателен декрет този данък „представлява обективен пряк данък, налаган върху стойността на имуществото при условията, определени в настоящия кралски законодателен декрет“. При данък НД данъчното събитие е получаването на което и да е от правата, предвидени в член 61 от Кралски законодателен декрет № 2/2004, върху селски и градски имоти и върху имоти със специфични характеристики. Данък НД не се налага върху дейности, а върху стойността на имота.

(39) В периода 2008—2013 г., въз основа на своето тълкуване на член 19, алинея 1, буква б) от Закона за пощите от 1998 г. и на член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г. Correos подава няколко жалби, в които твърди, че следва да бъде освободено от данък НД в съответствие със законите за пощите по отношение на редица пощенски клонове в няколко общини. В следствие на искането на Correos за освобождаване от данък НД няколко администрации и местни съдилища се произнасят в негова полза. По данни на испанските органи данъците, ефективно възстановени на Correos, възлизат на 752 840,50 евро.

(40) Тези тълкувания на съдилищата на Закона за пощите от 1998 г. и Закона за пощите от 2010 г., които позволяват доставчикът на универсална услуга да бъде освободен от данък НД, са отхвърлени от испанския Върховен съд през 2013 г. вследствие на касационна жалба от местните органи на провинция Уеска. В своето решение Върховният съд счита, че член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г. следва да се тълкува ограничително. Според Върховния съд освобожданията от данъци, предвидени в този член, могат да се прилагат само за данъци, които се налагат върху дейности, пряко свързани с изпълнението на ЗПУУ, и следователно не могат да се прилагат за НД, който е пряк данък, налаган върху стойността на имуществото.

(41) Освобожданията от данък НД, предоставени на Correos в периода 2008—2013 г., не са били възстановени. Всъщност съгласно националната правна система на Испания касационната жалба в полза на закона („recurso de casación en interés de ley“) има извънреден и спомагателен характер, като целта ѝ е единствено да обедини правната доктрина, и следователно не може да окаже въздействие върху въпроса, посочен в жалбата (т.е. за разглеждания случай тя няма правна сила да отмени постановленията и решенията относно освобожданията от данъци).

2.3.2.2. ***Освобождаването от данък върху икономическата дейност (данък ИД)***

(42) Данъкът върху икономическата дейност е предвиден в Закон № 39/1988 от 28 декември 1988 г., заменен с Кралски законодателен декрет № 2/2004 от 5 март 2004 г. От член 78 от този кралски законодателен декрет следва, че предприятията, които осъществяват стопанска, търговска, професионална или художествена дейност, следва да подлежат на облагане с данъка.

(43) Съгласно член 78 от Кралски законодателен декрет № 2/2004 данъкът ИД „е обективен пряк данък, при който данъчното събитие е извършването на стопанска, търговска, професионална или художествена дейност на националната територия, независимо дали тя се извършва на конкретно място и дали е определена в данъчните ставки“.

(44) Ставките на данък ИД са установени С Кралски законодателен декрет № 1175/1990 от 28 септември 1990 г. От 1999 г. нататък те категоризират пощенската дейност в група 847 „Пощенски услуги и далекосъобщения“. Тази група включва предоставянето на пощенски услуги, състоящи се в събирането, приемането, сортирането, обработването, пренасянето, разпределянето и доставката на пощенски пратки във всичките им форми. В бележка 3 към тарифна група 847 обаче се посочва, че публичното предприятие Correos има право да плаща само 50 % от размера на данъка, определен за тази група. Според испанските органи това означава, че от 2004 г. нататък Correos се е възползвало от освобождаване в размер на 8 113,66 евро годишно. Испанските органи потвърдиха, че Correos продължава да се ползва от частичното освобождаване от данък, предвидено в бележка 3 към тарифна група 847.

2.3.3. ТРИТЕ УВЕЛИЧЕНИЯ НА КАПИТАЛА, ПРЕДОСТАВЕНИ ПРЕЗ 2004 Г., 2005 Г. И 2006 Г.

(45) През анализирания период Correos се е възползвало от три увеличения на капитала на обща стойност 48 081 000 евро:

а) увеличение на капитала на стойност 16 027 000 евро, предоставено на 13 декември 2004 г.;

б) увеличение на капитала на стойност 16 027 000 евро, предоставено на 25 ноември 2005 г.;

в) увеличение на капитала на стойност 16 027 000 евро, предоставено на 24 ноември 2006 г.

(46) Според испанските органи тези увеличения на капитала са били част от стратегическия бизнес план на Correos за периода 2004—2006 г., за да се компенсира забавянето на растежа на пазара на пощенски услуги. Основните стратегически линии на този бизнес план предвиждат:

а) гарантиране на бъдещата устойчивост на пощенската дейност въз основа на ефективността;

б) укрепване на бързорастящите предприятия в средносрочен план чрез насърчаване на финансовите и колетните услуги като основни цели за растеж на Correos;

в) разширяване на обхвата от варианти за растеж чрез развитие в областта на управлението на бази данни, „пощенските салони“ и електронната търговия;

г) модернизиране на капацитета на Correos и адаптиране на модела на управление към настоящия пазарен контекст, насърчаване на диверсификацията.

2.3.4. КОМПЕНСАЦИЯТА, ПРЕДОСТАВЕНА НА CORREOS ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ИЗБОРНИ МАТЕРИАЛИ

(47) Основен закон № 5/1985 от 19 юни 1985 г. относно общата избирателна система (Ley Orgánica 5/1985, de 19 de junio, del Régimen Electoral General — „LOREG“) и нормативните актове за прилагането му уреждат процедурите за провеждане на избори в Испания, като се признава правото на гласуване лично или по пощата.

(48) Член 22 от Закона за пощите от 1998 г. и член 22, алинея 5 от Закона за пощите от 2010 г. предвиждат, че държавата може да налага конкретни задължения на определения доставчик на универсална услуга в рамките на изборните процеси. Същият член 22, алинея 5 от Закона за пощите от 2010 г. предвижда, че „налагането на допълнителни задължения за извършване на обществена услуга се компенсира“.

(49) Съгласно Първа допълнителна разпоредба от Закона за пощите от 2010 г. Correos е определеният ДУУ и на него е поверено задължението да предоставя няколко услуги в контекста на различните избори в Испания (т.е. държавни, регионални, европейски и общински избори).

(50) Задълженията на Correos за извършване на обществена услуга във връзка с организацията на изборните процеси в Испания се отнасят до следното:

а) обработка на бюлетини по пощата (включително предоставяне, приемане, изпращане и доставка с препоръчана и експресна поща) в контекста на:

1) гласуване по пощата за избиратели, пребиваващи в Испания,

2) гласуване по пощата за гласоподаватели местни лица, които отсъстват,

3) гласуване по пощата за гласоподаватели, които временно са в чужбина,

4) гласуване по пощата за бордови персонал,

5) гласуване за бордови персонал от въоръжените сили или в извънредни ситуации, свързан с националната отбрана, и

6) гласуване по пощата за затворници;

б) обработка на пощенски изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии: приемане и в последствие разпространение на изборни пропагандни материали, издадени от кандидатите на политическите партии, срещу символична цена на изпратена пощенска пратка (0,006 евро);

в) обработка на други пощенски пратки, изпратени от Службата за работа с избирателните списъци (например регистрационни карти на гласоподавателите, справочни избирателни списъци за местните съвети и др.);

г) събиране на изборната документация в избирателната комисия след приключване на преброяването. Това включва събирането, отговорното пазене и в последствие доставката до съответната избирателна комисия на плика, който съдържа доклада и съответната документация за всяка комисия.

(51) Испанските органи обясниха, че предвид ограниченията във времето, свързани с изборния процес, Correos е задължено да даде приоритет на дейностите по съображение 50 пред останалите пощенски дейности. Големият брой пощенски пратки, които трябва да бъдат доставени, голямата им концентрация в рамките на няколко дни и изискването по-голямата част от документите да се доставят лично (в случай на поща с удостоверяване на доставката, както при гласуването по пощата), са свързани със значителни допълнителни усилия. В резултат на това Correos трябва временно да подсили персонала и другите си ресурси (например за транспорт, сигурност и др.);

(52) Correos е получавало компенсации (вж. таблица 2) за различните си задължения във връзка с организацията на изборите от 2004 г. насам.

Таблица 2

Размер на компенсацията, предоставена на Correos за организиране на избори

(В евро)

Година	Обхват на изборите	Компенсация за разпространение на изборни материали
2004 г.	Национални	27 182 926
2005 г.	Регионални	3 670 281
2006 г.	Регионални	4 528 376
2007 г.	Национални/регионални	19 536 604
2008 г.	Национални/регионални	19 609 632
2009 г.	Национални/регионални	14 603 021
2010 г.	Регионални	4 620 588
2011 г.	Национални/регионални	40 092 858
2012 г.	Регионални	14 268 978
	ОБЩО	**148 113 264**

3. **ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ**

(53) Комисията взе решение да започне официалната процедура по разследване поради своите сериозни съмнения по отношение на съвместимостта на няколко мерки, отпуснати на Correos от 2004 г. насам:

а) компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г.;

б) освобождаването от данък НД и частичното освобождаване от данък ИД;

в) трите увеличения на капитала, предоставени през 2004 г., 2005 г. и 2006 г.; и

г) компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали.

(54) Комисията изрази съмнения по-специално относно:

а) размера на компенсацията, получена от Correos за предоставянето на универсална услуга в периода 2004—2010 г., която тя *prima facie* счита за държавна помощ, и възможността за свръхкомпенсиране на оператора;

б) съвместимостта или характера на съществуваща помощ на освобождаването от данък НД и частичното освобождаване от данък ИД, които Комисията *prima facie* счита за държавна помощ;

в) съответствието на вливанията на капитал, предоставени през 2004 г., 2005 г. и 2006 г., с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „ПИУПИ“);

г) съвместимостта или характера на съществуваща помощ на компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, която тя *prima facie* счита за държавна помощ.

4. **МНЕНИЯ ОТ ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ**

(55) Комисията получи мнения от две заинтересовани страни, а именно предполагаемия бенефициер на мерките за помощ Correos и друга трета страна (наричана по-нататък „анонимната трета страна“), която поиска нейната самоличност да остане поверителна.

4.1. *МНЕНИЯ ОТ CORREOS*

4.1.1. КОМПЕНСАЦИЯТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗПУУ НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА НЕСЪВМЕСТИМА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

(56) Според Correos компенсацията за изпълнение на ЗПУУ, предоставена на дружеството за периода 2004—2010 г., не представлява държавна помощ. По-специално, Correos счита, че компенсацията не представлява предимство, тъй като отговаря на четирите критерия по дело C-280/00 (критериите по делото „Altmark“) ([8]). Correos оспорва заключенията, изведени в решението за откриване на процедурата, че компенсацията за ЗПУУ не е в съответствие с третия и четвъртия критерий по делото „Altmark“.

(57) Що се отнася до третия критерий по делото „Altmark“, Correos твърди, че в съответствие с него получената компенсация за предоставянето на обществена услуга не трябва да надхвърля нетните разходи, които представляват разликата между разходите и приходите плюс разумна печалба. Correos счита, че третият критерий по делото „Altmark“ е неразривно свързан с анализа на съвместимостта на услугите от общ икономически интерес, в съответствие със съобщението на Комисията („рамката относно УОИИ от 2012 г.“) ([9]). По-специално Correos твърди, че компенсацията, която е получило за изпълнението на ЗПУУ, отговаря на методологията на нетните избегнати разходи (наричана по-нататък „методология НИР“), съдържаща се в параграф 27 от рамката относно УОИИ от 2012 г., и поради това следва да се счита, че е в съответствие с третия критерий по делото „Altmark“.

(58) Correos обяснява, че испанската методология, използвана за определяне на компенсацията на Correos, се основава на доклада, поръчан от Комисията на консултантското дружество National Economic Research Associates (докладът на NERA) ([10]). Според Correos методологията за компенсациите, представена в доклада на NERA, представлява надлежно прилагане на методологията НИР.

(59) Нещо повече, Correos счита, че изпълнението на третия критерий по делото „Altmark“ е обхванато от принципа на оправданите правни очаквания. Според Correos Комисията е създала оправдани правни очаквания чрез публикуването на доклада на NERA, в който методологията НИР се признава като надлежния метод за изчисляване на компенсациите за изпълнение на задължението за предоставяне на универсална услуга.

(60) Според Correos фактът, че методологията НИР не е била въведена до влизането в сила на рамката относно УОИИ от 2012 г., няма отношение към съответствието с третия критерий по делото „Altmark“.

(61) Correos също така счита, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos, са в съответствие с четвъртия критерий по делото „Altmark“. При отсъствие на процедура за възлагане на обществена поръчка размерът на получената компенсация може да се определи адекватно въз основа на анализ на разходите, които едно типично добре управлявано предприятие в същия сектор ще направи, като се вземат под внимание постъпленията и разумна печалба от изпълнението на задължението за извършване на обществена услуга.

([8]) Решение от 24 юли 2003 г., *Altmark Trans GmbH и Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, EU:C:2003:415.

([9]) Съобщение на Комисията „Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги“ (ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 15).

([10]) Final report on costing and financing of universal service obligations in the postal sector in the European Union (Окончателен доклад относно определянето на разходите и финансирането на задълженията за предоставяне на универсална услуга в пощенския сектор в Европейския съюз), ноември 1998 г., National Economic Research Associates (NERA), http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf.

(62) Според Correos представеното от Испания проучване на Frontier Economics показва, че разходите, направени от Correos, са под размера на разходите на типично предприятие от сектора на пощенските услуги. Correos оспорва съмненията, изразени от Комисията по отношение на заключенията в доклада на Frontier Economics:

а) на първо място, в своите решения относно държавна помощ Комисията не е стигнала до заключения, че доставчиците на универсална услуга в Гърция и Италия са нерентабилни и следователно не може да се счита, че включването на тези пощенски оператори в извадката от дружества, разглеждана от Frontier Econonomics, за да се докаже ефикасността на разходите на Correos, представлява проблем;

б) на второ място, фактът, че проучването на Frontier Economics е изготвено *a posteriori*, не е от значение в светлината на съответната съдебна практика и практиката на Комисията, която би приела да разгледа проучвания, изготвени след приемането на дадена мярка в миналото;

в) и на последно място, аргументът на Комисията, че методологията за изчисляване на разходите, използвана от Испания, не отчита ефикасността, също може да бъде оспорен поради факта, че методът на изчисляване на нетните разходи за ЗПУУ се основава на доклада на NERA, издаден от Комисията. Следователно задължително трябва да се счита, че този метод е в съответствие със законодателството на ЕС.

(63) Correos посочва също така, че ако Комисията заключи, че мярката представлява държавна помощ, тя следва да се счита за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106, параграф 2 от Договора.

(64) Correos отново заявява, че методологията за компенсациите, използвана от испанските органи и присъстваща в доклада на NERA, представлява надлежно прилагане на методологията НИР и следва да бъде приета от Комисията. Освен това Correos счита, че не е получило свръхкомпенсация за изпълнението на ЗПУУ за периода 2004—2010 г., тъй като компенсацията е изчислена в съответствие с методологията НИР, без да е включена разумна печалба.

(65) Ако Комисията стигне до заключението, че мярката може да включва несъвместима държавна помощ, Correos настоява Комисията да отчете дивидентите, изплатени на държавата през периода 2004—2010 г., като намаление на компенсацията, предоставена на Correos.

4.1.2. ОСВОБОЖДАВАНЕТО ОТ ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМОТО ИМУЩЕСТВО (НД) И ДАНЪК ВЪРХУ ИКОНОМИЧЕСКАТА ДЕЙНОСТ (ИД)

(66) По отношение на освобождаването от данъка НД Correos първо обяснява, че тези мерки не трябва да се оценяват в контекста на Закона за пощите от 1998 г., нито на Закона за пощите от 2010 г., а чрез пряко позоваване на законодателството, уреждащо всеки от тези данъци.

(67) Освен това Correos счита, че мярката не представлява държавна помощ, тъй като тя не може да бъде приписана на държавата. Освобождаването от данък не е предвидено в нито една правна разпоредба. Малък брой местни данъчни администрации, както и малък брой местни съдилища са приложили освобождаването от данък по отношение на 94 от общо 13 000-те помещения на Correos. Испанският Върховен съд в своето решение от 7 октомври 2013 г. е заключил, че член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г. не включва освобождаването от данък НД.

(68) Нещо повече, Correos счита, че сумите по освобождаването от данък НД не могат да бъдат възстановени, тъй като имат силата на присъдено нещо. Съгласно съдебната практика на съдилищата на Съюза ([11]), ако окончателното съдебно решение е оценило наличието на държавна помощ, следва да се спазва принципът на силата на присъдено нещо. Correos отбелязва, че решението на испанския Върховен съд прилага правото на Съюза и в него се посочва наличието на държавна помощ. Следователно в разглеждания случай трябва да се спази принципът на силата на присъдено нещо и да не се извършва възстановяване.

(69) Освен това Correos счита, че принципът на силата на присъдено нещо следва да се разглежда като общ принцип на правото на Съюза и че този принцип следва да се спазва, когато не е възможно възстановяване поради наличието на окончателно решение, с което вече е установено съществуването на помощ.

([11]) Вж. решение от 16 март 2006 г., Rosmarie Kapferer/Schlank & Schick GmbH, C-234/04, *Kapferer*, ECLI:EU:C:2006:178,точки 20 и 21; решение от 6 октомври 2009 г., *Asturcom Telecomunicaciones SL/Cristina Rodríguez Nogueira*, C40/08, ECLI:EU:C: 2009:615; решение от 11 ноември 2015 г., *Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen*, C-505/14, ECLI:EU:C:2015:742, точки 36 и 45.

(70) Що се отнася до освобождаването от данък ИД, Correos твърди, че частичното освобождаване от данък ИД не представлява държавна помощ. По-специално Correos твърди, че частичното освобождаване от данък няма избирателен характер, тъй като е обосновано от логиката на данъчния режим на ИД. Според Correos естеството или вътрешната логика на данък ИД е да се облагат икономически дейности с цел намеса в производството или разпространението на стоки и услуги. Correos извършва икономическа дейност, състояща се в производството на стоки и услуги, но също така се занимава с предоставянето на обществени услуги, като ЗПУУ, които не преследват икономически цели. Следователно това би могло да бъде основание за частичното освобождаване от данък ИД.

(71) Освен това Correos счита, че частичното освобождаване от данък ИД представлява съществуваща помощ. Освобождаването от данък ИД е било въведено преди присъединяването на Испания към ЕИО. Така наречената лицензионна такса, която е била способ на облагане с данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи, е приета с Декрет № 3313/1966 от 29 декември 1966 г. Със Закон № 39/1988 от 28 декември 1988 г. данъкът върху икономическите, търговските и промишлените ползи в частта си относно облагането с лицензионна такса е заменен с данък ИД. Според Correos от 1966 г. насам не са въведени съществени изменения в данъчното събитие.

4.1.3. ВЛИВАНИЯТА НА КАПИТАЛ ПРЕЗ 2004, 2005 И 2006 Г.

(72) Correos твърди, че вливанията на капитал, извършени през 2004, 2005 и 2006 г., са в съответствие с ПИУПИ и не предоставят предимство на Correos.

(73) Според Correos анализът на направените инвестиции в резултат на вливанията на капитал през периода 2004—2006 г. показва, че испанската държава е извършила вливанията на капитал в качеството си на акционер и че тези инвестиции биха могли да се направят от всеки частен инвеститор.

(74) Correos твърди, че вливанията на капитал са в отговор на необходимостта Correos да инвестира над средното равнище на инвестициите в дружеството. Целта на вливанията на капитал е посочена в доклада за представянето на Correos пред Конгреса на депутатите („el Congreso de los Diputados“) на 4 октомври 2005 г. В доклада се прави връзка между вливанията на капитал и необходимостта да се правят нови инвестиции в дружеството. Целта на вливанията на капитал е била в Correos да се осъществи процес на модернизация, целящ повишаване на ефикасността и качеството на услугите, които дружеството предоставя.

(75) Correos твърди, че рентабилността на инвестицията доказва, че всеки частен инвеститор би направил подобна инвестиция, тъй като вътрешната норма на възвръщаемост на вливанията на капитал е надвишавала цената на капитала на Correos.

(76) Освен това Correos твърди, че за спазването на ПИУПИ не се изисква задължително *ex ante* прецизна оценка на рентабилността, когато принципът се прилага към ситуацията на акционер в доставчик на УОИИ, каквато е универсалната услуга. Такъв акционер задължително трябва да вземе под внимание задължението на дружеството за предоставяне на УОИИ, когато преценява дали да направи инвестиция.

(77) При такива обстоятелства би било достатъчно да се докаже въз основа на обективни и проверими доказателства, че частен инвеститор, изправен пред същото задължение за обществена услуга, би действал по същия начин.

(78) Според Correos до това заключение достига Съдът по делата „Chronopost I“ ([12]) и „Chronopost II“ ([13]), в които той приема, че вътрешната норма на възвръщаемост, изчислена *ex post*, е подходящо средство да се определи дали вливането на капитал е в съответствие с ПИУПИ.

4.1.4. КОМПЕНСАЦИИТЕ ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ИЗБОРНИ МАТЕРИАЛИ

(79) Correos твърди, че разпространението на изборни материали на кандидатите на политическите партии в контекста на организацията на изборите трябва да се счита за част от прерогативите на държавата.

([12]) Решение от 3 юли 2003 г., *Chronopost SA, La Poste и Френска република/Union française de l'express (Ufex), DHL International, Federal express international (France) SNC и CRIE SA.*, съединени дела C-83/01 P, C-93/01 P и C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) Решение на Съда от 1 юли 2008 г., *Chronopost SA и La Poste срещу Union française de l'express (UFEX) и други*, съединени дела C-341/06 P и C-342/06 P, ECLI:EU:C2008:375.

(80) По-специално Correos твърди, че разпространението на изборни материали е основна функция на държавата, тъй като то е част от общия режим за провеждане на избори, свързано е с конституционната роля на политическите партии, както и понеже когато извършват тази дейност, служителите на Correos действат в качеството си на държавни служители.

(81) Според Correos поради своите цели, естество и регламентация разпространението на изборни материали на кандидатите на политическите партии е неразривно свързано с упражняването на държавната власт от държавата. Следователно това не е икономическа дейност, а Correos не следва да се счита за „предприятие“ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

(82) Дори ако Комисията счете, че разпространението на изборни материали на кандидатите на политическите партии е икономическа дейност, Correos счита, че то не му предоставя избирателно предимство. Тази дейност е възложена на Correos от държавата, тъй като то е единственият пощенски оператор, способен да предоставя услуга с изискваните характеристики и качество на услугата. Следователно, що се отнася до разпространението на изборни материали на кандидатите на политическите партии, Correos не е в сходно правно и фактическо положение с никое друго предприятие от сектора на пощенските услуги.

(83) Дори Комисията да заключи, че мярката представлява държавна помощ, Correos твърди, че мярката следва да се счита за съществуваща помощ. Намалена тарифа за кандидатите на политическите партии за изпращане на изборни материали е въведена от 1977 г. насам, когато се провеждат изборите от 15 юни 1977 г. Изборите от 15 юни 1977 г. са организирани с Кралски декрет № 20/1997 от 18 март 1977 г., с който за първи път се установява специална тарифа за разпространението на изборни материали.

(84) Correos обяснява, че точният размер на намалената тарифа (една песета, което се равнява на 0,006 евро) е допълнително уреден с министерско постановление от 1977 г. Според Correos тази намалена тарифа е в сила оттогава. Испанският Върховен съд в своето решение от 2 октомври 2006 г. ([14]) е заключил, че намалената тарифа за разпространението на изборни материали, свързани с кандидатите на политическите партии, която все още е приложима, е една песета (0,006 евро).

(85) По-късно Кралски законодателен декрет № 20/1977 е заменен от Основен закон № 5/1985 от 19 юни 1985 г. относно общата избирателна система („LOREG“), който съдържа същия текст по отношение на намалените тарифи за разпространението на изборни материали на кандидатите на политическите партии.

(86) В случай че Комисията заключи, че мярката представлява държавна помощ, Correos счита също така, че тя трябва да се обяви за съвместима с вътрешния пазар.

(87) На първо място, разглежданата мярка представлява „истинска услуга от общ икономически интерес“. Както в член 22 от Закона за пощите от 1998 г., така и в член 22, алинея 5 от Закона за пощите от 2010 г. се признава, че на доставчика на ЗПУУ може да бъдат възложени задължения, свързани с разпространението на изборни материали, с цел да се гарантира правилното развитие на изборните процеси. Освен това в член 22, параграф 5 от 2010 г. се признава, че подобно възлагане на задължения следва да подлежи на компенсации.

(88) Correos счита, че мярката е съвместима в съответствие с решението за УОИИ от 2012 г. ([15]) Correos обяснява, че ще се прилага решението за УОИИ от 2012 г., тъй като средногодишният размер на компенсацията, предоставяна на Correos, ще бъде под 15 милиона евро.

4.2. *МНЕНИЯ ОТ АНОНИМНАТА ТРЕТА СТРАНА*

(89) Анонимната трета страна е съгласна с предварителните заключения, изведени от Комисията в решението за откриване на процедурата, по отношение на следните мерки:

а) компенсациите за изпълнение на ЗПУУ, предоставени на Correos;

б) освобождаването от данък върху недвижимото имущество (НД) и данък върху икономическата дейност (ИД);

([14]) Решение на испанския Върховен съд от 2 октомври 2006 г., Rec. 89/2004.

([15]) Решение 2012/21/ЕС на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 7, 11.1.2012 г., стр. 3).

в) увеличенията на капитала, предоставени на Correos през 2004, 2005 и 2006 г.;

г) компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали.

(90) Анонимната трета страна също така изразява изрично съгласие, че текущото разследване следва да се съсредоточи върху мерките, изброени в съображение 89.

(91) Тя обаче обръща внимание на Комисията върху няколко мерки, които не са били разгледани от Комисията в решението за откриване на процедурата от 2016 г. и които по нейно мнение също би трябвало да бъдат оценени.

(92) Според анонимната трета страна ([16]):

— през периода 1998—2003 г. Correos би получило държавна помощ, възлизаща най-малко на 794 милиона евро,

— Correos би наследило безплатно пощенска мрежа от 9 054 клона за обслужване на клиенти, която е резултат от изпълнението на ЗПУУ и предоставя на Correos конкурентно предимство за доставката на колети с тегло до 20 kg ([17]),

— Correos би се ползвало от някои неимуществени или изключителни права, като например договорите, подписани между Correos и държавната администрация, правото да удостоверява автентичността на пощенските съобщения, правото да използва термина „Испания“, отдаването под наем на публична собственост, както и митнически привилегии,

— Correos би се възползвало от компенсации, предоставени от държавата за финансиране на нейните информационни и комуникационни кампании,

— Фактът, че испанските органи са представени в управителните органи на Correos, би довел до някои безспорни предимства и ползи за Correos. Едно от тези предимства е това, че до този момент Correos не е било принудено по закон да прилага правилната методология за компенсациите. Correos би получило компенсации за периода 2011—2016 г. в размер на приблизително 1,3 милиарда евро, прилагайки методологията за компенсации, която беше оспорена от Комисията в решението за откриване на процедурата ([18]),

— Correos не би прилагало ставките на ДДС за определени пощенски услуги, които са предмет на индивидуално договорени споразумения, които биха довели до несъвместима държавна помощ,

— Correos би увеличило капитала на Correos Express, дъщерно дружество на групата Correos, за да покрие загуби в размер на приблизително 233 милиона евро, което би представлявало държавна помощ в полза на Correos Express,

— Correos използва хищническа ценова политика, която е резултат от мерките за държавна помощ, получавани от дружеството.

5. **МНЕНИЯ ОТ ИСПАНИЯ**

5.1. *МНЕНИЕ ОТ ИСПАНИЯ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА ОТ 2016 Г.*

5.1.1. КОМПЕНСАЦИЯТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УНИВЕРСАЛНА УСЛУГА (ЗПУУ), ПРЕДОСТАВЕНА ПО СИЛАТА НА ЗАКОНА ЗА ПОЩИТЕ ОТ 1998 Г.

(93) Испания счита, че мярката не представлява държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора. По-специално испанските органи твърдят, че мярката не предоставя икономическо предимство за Correos, тъй като компенсациите за ЗПУУ отговарят на критериите, определени в решението на Съда по делото „Altmark“ ([19]). Испанските органи също така обясняват, че за въпросната мярка не е било подадено уведомление, тъй като те са считали, че тя отговаря на критериите по делото „Altmark“.

([16]) Комисията отбелязва, че някои от тези въпроси изглежда не са свързани с държавната помощ (например предполагаеми хищнически ценови практики), че други изглежда не са пряко свързани с Correos (например твърдение за кръстосано субсидиране на Correos Express), и че по отношение на други изглежда не са установени фактите (например предполагаема компенсация за финансирането на информационни и комуникационни кампании на Correos).

([17]) Анонимната страна посочва и разширяването на обхвата на ЗПУУ чрез Закона за пощите от 2010 г., за да включи колети с тегло до 20 kg, като признак за интереса на Correos да разшири своята икономическа дейност, за да се конкурира — като се възползва от позицията си на доставчик на универсална услуга — с останалите дружества доставчици на колетни услуги на испанския пазар на колетни услуги.

([18]) Комисията ще направи оценка на компенсациите за ЗПУУ в полза на Correos съгласно Закона за пощите от 2010 г. в рамките на друго решение (вж. съображение 32).

([19]) Решение от 24 юли 2003 г., *Altmark Trans GmbH u Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Испанските органи твърдят, че мярката отговаря на третото условие, определено в решението на Съда по делото „Altmark“, съгласно което компенсацията за ЗПУУ не трябва да надвишава нетните разходи (т.е. разходите минус съответните приходи плюс разумна печалба) за задължението за обществена услуга. Испания твърди, че тя е приложила валидна методология по отношение на компенсациите, която съответства на методологията за нетните избегнати разходи, определена в Директива 2008/6/ЕО. Испанските органи твърдят, че използваната от тях методология произтича от доклада на консултантското дружество NERA, възложен от Комисията. Според Испания методологията за компенсациите, представена в доклада на NERA, представлява надлежно прилагане на методологията НИР. Комисията греши, като допуска, че свръхкомпенсацията, включително в контекста на делото „Altmark“, може да се изчисли единствено като се използва методологията за аналитично счетоводно отчитане, която води до заключението, че през периода 2004—2010 г. получената от Correos компенсация е надвишила сумата, която може да се счита за необходима за пълно или частично покриване на разходите, възникнали при изпълнение на неговото ЗПУУ.

(95) Испанските органи също така твърдят, че мярката отговаря на четвъртия критерий по делото „Altmark“. Съгласно четвъртия критерий по делото „Altmark“ при отсъствие на процедура за възлагане на обществена поръчка размерът на получената компенсация трябва да се определи адекватно въз основа на анализ на разходите, които едно типично добре управлявано и разполагащо с достатъчно средства предприятие в същия сектор ще направи, като се вземат под внимание постъпленията и разумна печалба от изпълнението на задължението за извършване на обществена услуга. Според испанските органи сравнението може да се извърши само с предприятия в същия сектор, който в този случай е секторът на пощенските услуги. Испания оспорва съмненията, изразени от Комисията по отношение на изведените заключения в доклада на Frontier Economics, че мярката отговаря на четвъртия критерий по делото „Altmark“. Според Испания Комисията не е доказала в някое от своите решения, че пощенските оператори от Гърция и Италия са нерентабилни. Освен това Испания счита, че фактът, че проучването е било извършено *ex-post*, не е от значение за изпълнението на четвъртия критерий по делото „Altmark“. В предишните си решения Комисията не е посочила, че извършено впоследствие проучване ще представлява пречка за приемането на четвъртия критерий по делото „Altmark“. По-конкретно Испания се позовава на решението на Комисията от 21 октомври 2008 г. относно „Poste Italiane“ ([20]). Освен това според Испания докладите, изготвени *ex-post*, са приемливи съгласно установената съдебна практика. Испания се позовава по-специално на делото „Chronopost-La Poste“ ([21]), при което Общият съд приема доклад, изготвен *ex-post*.

(96) Испанските органи считат, че ако мярката бъде определена като държавна помощ, тя следва да се обяви за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106, параграф 2 от Договора. По-специално Испания счита, че мярката отговаря на критериите за съвместимост съгласно рамката относно УОИИ от 2012 г.

(97) Испанските органи оспорват съмненията, изразени от Комисията относно изчерпателността на акта за възлагане, с който се определят задълженията за извършване на обществена услуга и методите за изчисляване на компенсацията. Според испанските органи актът за възлагане може да бъде съставен от един или няколко правно обвързващи акта. Държавата членка е свободна да избере конкретната форма на този акт за възлагане. Освен това не е необходимо той да съдържа конкретно понятието „акт за възлагане“. По-специално испанските органи считат, че мярката отговаря на изискването по точка 16, буква д) от рамката относно УОИИ от 2012 г., съгласно което актът за възлагане следва да съдържа мерки за избягване и възстановяване на свръхкомпенсации. Това е доказано с факта, че прекомерната компенсация, предоставена през 2005 г., впоследствие е била възстановена през следващите години.

(98) По отношение на възможността за използване на нетните избегнати разходи като методология за изчисляване на компенсацията, испанските органи твърдят, че с точка 69 от рамката относно УОИИ от 2012 г. не се определя задължение за прилагане на методологията за нетните избегнати разходи; на държавите членки не се забранява да използват тази методология. Освен това с точка 184 от Ръководството за прилагането на правилата на Европейския съюз в областта на държавната помощ, обществените поръчки и вътрешния пазар към услугите от общ икономически интерес, и по специално към социалните услуги от общ интерес ([22]), се пояснява, че целта на неприложимостта на методологията НИР, определена в точка 69 от рамката за УОИИ от 2012 г., е да не се налага допълнителна тежест на държавите членки за тези мерки, които са съществували преди въвеждането на задължението за използване на методологията НИР. Поради това испанските органи считат, че методологията НИР, както е приложена от Испания, е валидна и може законно да се използва за изчисляване на компенсацията, предоставена преди 2012 г.

([20]) Вж. Решение 2009/554/ЕО на Комисията от 21 октомври 2008 г. относно схема за държавна помощ C 49/06 (ex NN 65/06) приведена в действие от Италия за компенсиране на Poste Italiane за разпространението на пощенски спестовни сертификати (ОВ L 189, 21.7.2009 г., стр. 3).

([21]) Решение на Първоинстанционния съд от 14 декември 2000 г., Union française de l'express (Ufex), DHL International, Federal express international (France) и CRIE срещу Комисия на Европейските общности, T-613/97, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Публикувано от Комисията на 18 февруари 2013 г. (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_bg.pdf).

(99) Както беше обяснено в съображение 94, испанските органи считат, че испанската методология, която е използвана за изчисляване на компенсацията за изпълнение на ЗПУУ и която се основава на доклада на NERA, е еквивалентна на методологията за нетните избегнати разходи. Испанските органи считат, че в този случай е без значение, че испанската методология не включва стимули за ефективност и нематериални ползи, тъй като тези два критерия не са били въведени към момента, когато Испания е приложила методологията. Тези критерии са въведени по-късно с Директива 2008/6/ЕО и с рамката относно УОИИ от 2012 г.

(100) Испанските органи оспорват методологията и критериите, които Комисията е приложила по отношение на разумната печалба в решението за откриване на процедурата от 2016 г. Испанските органи твърдят, че не следва да има някакъв референтен показател за разумна печалба, приложим за всички пощенски оператори, и че тя следва да се оценява за всеки отделен случай. Референтният показател за разумна печалба, приложен от Комисията в решението ѝ от 25 януари 2012 г. по делото „bpost“ ([23]), не следва да се приема като отправна точка за другите пощенски оператори. Първо, делото „bpost“ се различава значително от случая с Correos дотолкова, доколкото делото „bpost“ не се отнася до изпълнението на ЗПУУ, а за предоставянето на други УОИИ. Второ, Комисията не прилага съгласувано референтния показател за разумна печалба, определен в решението по делото „bpost“, тъй като в другите си решения ([24]) Комисията е позволила по-високи референтни показатели.

5.1.2. ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМОТО ИМУЩЕСТВО (НД) И ДАНЪК ВЪРХУ ИКОНОМИЧЕСКАТА ДЕЙНОСТ (ИД)

(101) По отношение на освобождаването от данък НД испанските органи обясняват, че Законът за пощите от 1998 г. и Законът за пощите от 2010 г. не освобождават Correos от данък НД. При тълкуването на разпоредбите на Закона за пощите от 1998 г. и Закона за пощите от 2010 г. някои испански съдилища обаче са заключили, че освобождаването от данък НД е приложимо за Correos. Испанските органи обясняват, че освобождаването от данъка е било приложено при много ограничен брой случаи. В действителност то е било ефективно приложено за 94 от 13 000-те помещения на Correos.

(102) Испанските органи считат, че освобожданията от данъка не могат да бъдат приписани на държавата, тъй като те произтичат от решенията на испанските съдилища, съгласно които сумите по данък НД, платени преди това от Correos, трябва да бъдат върнати на дружеството.

(103) По отношение на освобождаването от данък ИД испанските органи считат, че освобождаването от данък ИД следва да се счита за съществуваща помощ. Освобождаването от данък ИД е било въведено преди присъединяването на Испания към ЕИО. Според испанските органи освобождаването от данък ИД датира от 1966 г., когато с Декрет № 3313/1966 от 29 декември 1966 г. е бил приет данъкът върху дейностите и търговските и промишлените ползи. Със Закон № 39/1988 от 28 декември 1988 г. данъкът върху икономическите, търговските и промишлените ползи, начисляван като лицензионна такса, е заменен с данъка върху икономическата дейност (ИД). Според Испания този данък не е претърпял значителни изменения от 1966 г. насам независимо от факта, че Correos се е ползвало от пълно освобождаване поради своя характер, когато е било административен орган.

5.1.3. ВЛИВАНИЯТА НА КАПИТАЛ ПРЕЗ 2004 Г., 2005 Г. И 2006 Г.

(104) Испанските органи считат, че вливанията на капитал, извършени през 2004 г., 2005 г. и 2006 г., не включват държавна помощ, тъй като те отговарят на ПИУПИ.

(105) Те подчертават, че вливанията на капитал са били предшествани от предварителни икономически оценки, подобни на тези, които всеки частен инвеститор би извършил. Вливанията на капитал са били предвидени в многогодишните планове за действие, одобрени от държавата в качеството ѝ на акционер, и са били включени в общите държавни бюджети, които от своя страна са отразявали стратегическите планове на дружеството, изготвени с цел разширяване на неговата икономическа дейност в области с по-добри перспективи и подобряване на неговата ефикасност в условия на ясно изразен спад на пазара на пощенски услуги.

([23]) Решение 2012/321/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 г. относно мярка SA.14588 (C 20/09), приведена в действие от Белгия в полза на De Post – La Poste (понастоящем „bpost“) (ОВ L 170, 29.6.2012 г., стр. 1).

([24]) Например Решение на Комисията от 28 март 2012 г. по дело SA.33054 (2012/N) — Компенсация за нетните разходи, направени за поддържане на търговски нежизнеспособна мрежа за периода 2012—2015 г. и продължаване на механизма за работен капитал (ОВ C 121, 26.4.2012 г., стр. 1), и Решение 2012/636/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 г. относно мярка C 36/07 (ex NN 25/07), приведена в действие от Германия в полза на Deutsche Post AG (ОВ L 289, 19.10.2012 г., стр. 1).

(106) По-специално със стратегическите планове за периода 2001—2006 г. са били въведени действия за завършване на процеса на модернизация на предприятието с оглед постигането на следните цели:

а) гарантиране на бъдещата устойчивост на пощенската дейност чрез подобряване на ефикасността, като се насърчават групите дейности с най-висока добавена стойност;

б) засилване на дейностите с най-добри перспективи за растеж в средносрочен план;

в) насърчаване на технологичното развитие в областта на управлението на бази данни, „пощенските салони“ и др.;

г) модернизиране на модела на управление и организация на Correos и адаптирането му към пазарните условия.

(107) Според испанските органи, с оглед постигането на тези цели, е било необходимо да бъдат осигурени допълнителни ресурси за дружеството, за да се осъществят необходимите инвестиции. След анализ на стратегията на предприятието акционерът е взел решение да извърши три увеличения на капитала, общо на стойност от 48,08 милиона евро, всяко от които в размер на 16,027 милиона евро, които да бъдат приложени през финансовите години 2004, 2005 и 2006 г. Това увеличение на капитала е било определено като важен елемент за постигането на прогнозата за коефициентите на рентабилност в плановете за действие на дружеството и е било отразено в оценките, извършени от единствения акционер. В действителност увеличенията на капитала са били продиктувани от необходимостта от осъществяване на инвестиции, които са с нарастваща норма на възвръщаемост или в допълнение към онези, които дружеството обичайно е извършвало.

(108) Освен това испанските органи твърдят, че оценката е била извършена в контекста на бизнес перспективи и резултати, свързани с увеличаването на капитала, за период от пет години, което е разумен период за оценяване на адекватността на решенията за бизнес инвестиции. Тези прогнози са били отразени в многогодишните планове за действие, които от своя страна са били включени в общите държавни бюджети. В многогодишния план за действие, одобрен през финансовата 2004 г., е било посочено увеличаване на годишния оборот с 3,6 % и подобряване на нетните печалби със средно около 5 %, въз основа на сравнение със статичен сценарий без увеличаване на капитала. Тези резултати са получени въз основа на еднакъв брой отпускания на капитал през 2004 г., 2005 г. и 2006 г., които дават възможност за изпълнение на насоките за действие, предвидени в стратегическите планове, що се отнася до инвестициите.

(109) Прогнозите, включени в многогодишния план за действие и в общия държавен бюджет, биха били напълно съпоставими на тези, които частен инвеститор в условия на пазарна икономика би направил. Те са основата, на която държавата, в качеството си на акционер, се е позовала, когато е разрешила извършването на трите увеличения на дяловия капитал на дружеството на обща стойност от 48 081 000 евро.

(110) Тези *предварително (ex ante)* извършени прогнози са представени в таблица 3.

Таблица 3

Многогодишен план за действие за 2004 г.

	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.
Нетен оборот (в хиляди евро)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Ръст на оборота	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Нетна печалба или загуба за финансовата година (в хиляди евро)	78 092	97 214	106 038	113 403
Прогнозирана нетна печалба	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Испанските органи обясняват, че многогодишните планове за действие са надеждни предварителни анализи на икономическите и финансовите прогнози. Съдържащите се в тях прогнози показват равнища на възвръщаемост, еквивалентни на тези, които частен инвеститор би изисквал, поради което решението за увеличаване на дяловия капитал, за да може дружеството да осъществи необходимата инвестиция за постигане на прогнозираните печалби, е напълно обосновано. Според испанските органи тези маржове на възвръщаемостта биха дали основание на всеки частен инвеститор да вземе сходно решение.

(112) Испания посочва, че тя е приела на 13 декември 2004 г. решението за увеличаване на дяловия капитал и за отпускане на 16 027 милиона евро въз основа на многогодишния план за действие за финансовата 2004 година и благоприятните финансови прогнози, показани в таблица 1. По подобен начин, акционерът е приел решенията за последващите увеличения съответно на 5 декември 2005 г. и 29 декември 2006 г., също въз основа на съответните многогодишни планове за действие. Испания посочва също така, че действителното развитие на параметрите, използвани в многогодишните планове за действие, определено е подобрило финансовите прогнози, както може да се види в таблица 4.

Таблица 4

Действителни резултати

	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.
Нетен оборот (в хиляди евро)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Нетна печалба или загуба за финансовата година (в хиляди евро)	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Нетна печалба	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) В допълнение към горепосоченото испанските органи са предоставили също така последваща проверка, извършена от Ernst & Young, при която е приложен критерият за частен инвеститор и при която е изведено заключението, че вътрешната норма на възвръщаемост на анализираните увеличения на капитала е била 9,29 %, а пазарната цена на капитала за тази инвестиция е била 7,87 % към момента на осъществяване на инвестицията.

(114) В тази връзка испанските органи считат, че забележките в решението за откриване на процедурата от 2016 г., които Комисията е направила въз основа на делото Комисия /EDF ([25]) по отношение на необходимостта от извършване на анализ на рентабилността преди осъществяване на въпросната инвестиция, не отчитат, че е извършена предварителна икономическа оценка, като проверката с прилагане на критерия за частен инвеститор, изложена в доклада, е послужила като допълнително доказателство за утвърждаване на валидността на използвания ПИУПИ.

(115) Испанските органи оспорват по-специално приложимостта на решението на Съда по делото Комисия/EDF в настоящия случай, тъй като EDF е осъществявало дейност при нормални пазарни условия, докато на Correos е възложено ЗПУУ. Испанските органи твърдят, че при анализиране на приетите мерки във връзка с публично предприятие, осъществяващо дейност в сектор със ЗПУУ, последващият анализ на рентабилността не може да се счита за невалиден, тъй като предоставянето на общата икономическа услуга не е строго подчинено на търговската логика и е необходимо в този случай да се вземат под внимание всички налични обективни и проверими данни.

(116) Следвайки тази логика, испанските органи считат, че по-уместна съдебна практика би било делото „Chronopost I“ ([26]) и делото „Chronopost II“ ([27]), при които Съдът на Европейския съюз е одобрил анализа на Комисията в Решение 98/365 ([28]) с двете решения, които той е издал в отговор на съответните жалби срещу това решение. В това решение Комисията е извършила последваща оценка на това дали поведението на френския пощенски оператор (La Poste) като акционер на SFMI-Chronopost е било обосновано в търговско отношение съгласно критериите за частен инвеститор в условия на пазарна икономика и е сравнила *ex-post* вътрешната норма на възвръщаемост на вливанията на капитал, направени от държавата в полза на La Poste, и неговите разходи за собствен капитал.

(117) И накрая, испанските органи обясняват, че ако Комисията не приеме, че вливанията на капитал са в съответствие с ПИУПИ, тогава те следва да се разглеждат в контекста на член 106, параграф 2 от Договора, тъй като те представляват ресурси, предназначени за обществената услуга, и при никакви обстоятелства, било то поради предназначението на средствата или тяхното естество, те не са били оперативна помощ.

([25]) Решение на Съда от 5 юни 2010 г., Европейска комисия срещу Électricité de France (EDF), C-124/10 P, ECLU:EU:C:2012:318.
([26]) Решение от 3 юли 2003 г., *Chronopost SA, La Poste и Френска република/Union française de l'express (Ufex) и др.*, съединени дела C-83/01 P, C-93/01 P и C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) Решение от 1 юли 2008 г., *Chronopost SA и La Poste/Union française de l'express (UFEX) и др.*, съединени дела C-341/06 P и C-342/06 P, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) Решение 98/365/ЕО на Комисията от 1 октомври 1997 г. относно предполагаема държавна помощ, предоставена от Франция в полза на SMFI-Chronopost (ОВ L 164, 9.6.1998 г., стр. 37).

5.1.4. РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ИЗБОРНИ МАТЕРИАЛИ ЗА КАНДИДАТИТЕ НА ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ПАРТИИ

(118) Испанските органи считат, че разпространението на изборни материали от страна на Correos не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Всички дейности, извършвани от Correos в хода на организирането на изборите, и по-специално разпространението на изборни пропагандни материали относно кандидатите за политически партии, не са икономически дейности, тъй като те са прерогатив на държавата.

(119) По-специално по отношение на разпространението на изборни пропагандни материали за кандидатите на политическите партии испанските органи оспорват заключенията, изведени в решението за откриване на процедурата, че мярката е икономическа дейност. Испанските органи твърдят, че държавата не е въвела пазарни инструменти, за да гарантира, че всички избиратели получават изборни пропагандни материали относно кандидатите на политическите партии. Изборната процедура е съставена от редица дейност, всички необходими и взаимосвързани, чиято цел е гарантиране на основното право на глас. Поради това тази дейност следва да се счита като прерогатив на държавата.

(120) Испанските органи са на мнение, че ако мярката следва да се счита за помощ, то тя би била съществуваща помощ, тъй като тя предшества присъединяването на Испания към Европейската икономическа общност през 1986 г. Компенсацията за разпространението на изборни материали, предоставяна на кандидатите за изборите, съществува от 1977 г. насам, без да е претърпяла някакви значителни промени. Съгласно член 44, алинея 3 от Кралски законодателен декрет № 20/1977 от 18 март 1977 г. относно правилата за изборите специалните пощенски тарифи, които ще се прилагат за изборните материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, се определят с министерско постановление. С министерското постановление от 3 март 1977 г. и министерското постановление от 4 май 1977 г. е определена фиксираната тарифа от една песета за писма с тегло до 50 грама, която остава непроменена оттогава.

(121) С член 59 от Основен закон № 5/1985 от 19 юни 1985 г. относно общата избирателна система се потвърждава задължението за определяне с министерско постановление на специалната тарифа, която трябва да се прилага за кандидатите на политическите партии, които изпращат изборни материали. В член 1 от Министерското постановление от 30 октомври 1985 г. е посочено, че специалните тарифи, определени с министерското постановление от 3 май 1977 г., продължават да се прилагат. Впоследствие, с член 1 от Министерското постановление от 30 април 1986 г. е определено, че специалните тарифи, установени с член 1 от Министерското постановление от 30 октомври 1985 г., продължават да се прилагат, т.е. специалните тарифи, определени с Министерското постановление от 3 май 1977 г. Специалната тарифа, приложима за кандидатите на политическите партии, не е била изменена с член 12 от Кралски декрет № 605/1999 от 6 април 1999 г., Закона за пощите от 1998 г. и Закона за пощите от 2010 г. и понастоящем тя е определена в член 59 от Основен закон № 5/1985 от 19 юни 1985 г. относно системата на общите избори, който съдържа препратка към специалните тарифи, определени в министерското постановление от 3 март 1977 г.

(122) Освен това испанските органи твърдят, че ако мярката бъде счетена за държавна помощ, тя следва да се обяви за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106, параграф 2 от Договора.

(123) Предвид давностния срок от 10 години, разгледан в решението за откриване на процедурата (14 февруари 2004 г. — 14 февруари 2014 г.), испанските органи твърдят, че разглежданият период следва да бъде 2004—2012 г., тъй като през 2013 г. не е имало избори.

(124) Възлагането на услугата от общ икономически интерес през периода 2004—2011 г. е уредено с министерски постановления, които са включвали съдържанието, обхвата и продължителността на задължението за извършване на обществената услуга. Възлагането на услугата от общ икономически интерес на Correos през 2011 г. и 2012 г. е извършено с одобрение на Министерския съвет за всеки от изборите. В тези одобрения са посочени естеството, съдържанието, обхватът и продължителността на услугата от общ икономически интерес. Освен това в таблица 5 е показано, че при всички случаи общата компенсация, получена от Correos за доставката на изборни материали по време на изборите, провеждани от 2004 г. до 2012 г., не е надвишавала направените разходи.

Таблица 5

Недостатъчна компенсация за Correos за доставката на изборни материали

(В евро)

Година	Обхват на изборите	Общо разходи	Приходи 0,006 евро на пощенска пратка	Компенсация за разпространението на изборни материали	Приходи + компенсацията общите разходи
2004 г.	Национални	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005 г.	Регионални	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(В евро)

Година	Обхват на изборите	Общо разходи	Приходи 0,006 евро на пощенска пратка	Компенсация за разпространението на изборни материали	Приходи + компенсацията общите разходи
2006 г.	Регионални	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007 г.	Национални/регионални	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008 г.	Национални/регионални	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009 г.	Национални/регионални	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010 г.	Регионални	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011 г.	Национални/регионални	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012 г.	Регионални	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013 г.	Не е приложимо	[…]	[…]		[…]
	ОБЩО	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Поверителна информация.

5.2. *СТАНОВИЩЕ НА ИСПАНИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА ОТ ТРЕТИ СТРАНИ*

(125) Първо, испанските органи посочват, че жалбоподателят, чието писмо е дало повод за настоящото производство, не е представил становища по решението за откриване на процедурата от 2016 г. Испанските органи отбелязват, че единствените трети страни, които са представили становища, са Correos y Telégrafos S.A. и анонимна страна, представляваща сектора на колетни пратки, което може да се предположи от съдържанието на представените мнения.

5.2.1. СТАНОВИЩА ОТНОСНО МНЕНИЯТА, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ АНОНИМНАТА ТРЕТА СТРАНА

(126) По редица въпроси, за които анонимната трета страна не е предоставила конкретни допълнителни аргументи, испанските органи се позовават на своите мнения, представени относно решението за откриване на процедурата от 2016 г.

(127) Освен това испанските органи представят няколко допълнителни мнения по следните въпроси:

5.2.1.1. ***Удължаване на периода на разследването***

(128) Испанските органи считат, че искането за удължаване на разследването до давностния срок е недопустимо и несъвместимо, тъй като съгласно установената съдебна практика на Съда Комисията прилага официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора, само за мерки, които пораждат сериозни съмнения относно съвместимостта, при условие че тези мерки са били извършени извън десетгодишния давностен срок. Испанските органи също така отбелязват, че анонимната заинтересована страна е признала този правен довод в своите собствени мнения, в които се посочва следното: „*Ясно е, че тези сумп не могат да бъдат предмет на процедурата по разследване, тъй като давностният срок за преразглеждане е изтекъл*“.

(129) Испанските органи също така считат, че искането за удължаване на разследването до периода след 2010 г. е неоснователно, тъй като испанската държава се е ограничила до извършването на авансови плащания от общия държавен бюджет, които са подлежали на корекция след определянето на нетните разходи, след като е било подадено уведомление за новия План за предоставяне на услуги и Комисията е дала становище по него.

(130) Испанските органи считат, че тази трета страна имплицитно признава, че нетните разходи не могат да се определят, докато не бъде приет новият План за предоставяне на услуги, тъй като тя се позовава в своите мнения на бележките към годишния счетоводен отчет на Correos за 2014 г., в които е посочено следното: „*Решение на CNMC ([29]) относно изчисление на нетните разходи за универсалната пощенска услуга през 2011 г., 2012 г. и 2013 г., различно от изчислението в общия държавен бюджет, може да окаже въздействие върху сумите, въведени в счетоводния отчет. Не би било възможно да се изчисли това окончателно въздействие, докато не влезе в сила новият План за предоставяне на услуги, с който ще бъдат установени методологията и компонентите за изчисляване на нетните разходи*“.

5.2.1.2. ***Предполагаеми предимства, свързани с освобождаването от ДДС***

(131) По отношение на освобождаването от ДДС испанските органи обясняват, че то заложено испанското законодателство изцяло в съответствие с разпоредбите на директивата на ЕС, с която се урежда този въпрос. Испанските органи също така обясняват, че условието за приписване на отговорност на държавата не е изпълнено, ако с дадена национална мярка се транспонира акт на Общността, който не подлежи на свобода на преценка, както е постановено в решението на Съда от 23 април 2009 г. по дело C-460/07 („Puffer“) ([30]).

5.2.1.3. ***Предполагаеми компенсации, предоставени от държавата за финансиране на информационните и комуникационните кампании на предприятието***

(132) Испанските органи отричат, че Correos може да се е възползвало от помощта, за да финансира своите информационни и комуникационни кампании.

(133) По-специално испанските органи пояснява, че свързаните планове за институционални информационни и комуникационни дейности, посочени от анонимната трета страна като признак за такава подкрепа, включват за статистически цели всички дейности в тази област, извършени от органите на общата държавна администрация, както и публични предприятия, но разходите на Correos за информационни дейности, посочени в тези планове, винаги са били покривани със собствените ресурси на дружеството.

(134) Испанските органи пояснява, че както е посочено в самия план, Комисията по институционални информационни и комуникационни дейности, която е административен колективен орган, включва в плана всички институционални кампании, които ще се провеждат от общата държавна администрация и свързаните органи. Подобно на всяко друго публично предприятие, Correos y Telégrafos, S.A. изготвя своите собствени планове за информационни дейности, които се финансират с неговите собствени ресурси, и ги включва в този план единствено за статистически цели.

5.2.2. СТАНОВИЩА ОТНОСНО МНЕНИЯТА, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ CORREOS

(135) Испанските органи изразяват съгласие със становищата, представени от Correos y Telégrafos, S.A.

(136) В отговор на искането, отправено от Correos в неговите писмени становища, че разпределените дивиденти следва да бъдат отчетени като намаляване на прекомерната компенсация, посочена в решението за откриване на процедурата от 2016 г., испанските органи отново посочват, че досега не са били представени доказателства за съществуването на такава свръхкомпенсация.

(137) Испания обаче също така потвърждава своята позиция, като подчертава, че е необходимо да се отчете изплащането на дивиденти за целите на намаляването на всяка потенциална помощ, която може да бъде установена в края на официалната процедура по разследване. Според испанските органи тези извънредни и еднократни дивиденти, предоставени от Correos на държавата, следва да бъдат взети под внимание за целите на изчисляването на публичните ресурси, предоставени на Correos, в съответствие с решението на Комисията по делото „Statsbaner“ ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia(Национална комисия за пазарите и конкуренцията): CNMC ще приеме решения, след като бъдат определени нетните разходи за универсалната пощенска услуга и несправедливата тежест за тези различни години.

([30]) Решение на Съда от 23 април 2009 г., Sandra Puffer срещу Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, C-460/07, ECLI:EU:C:2009:254.

([31]) Решение 2011/3/ЕС на Комисията от 24 февруари 2010 г. относно договорите за обществена услуга за транспорт между датското Министерство на транспорта и „Danske statsbaner“ (държавна помощ C 41/08 (ex NN 35/08) (ОВ L 7, 11.1.2011 г., стр. 1).

5.3. *ДОПЪЛНИТЕЛНИ МНЕНИЯ ОТ ИСПАНИЯ*

5.3.1. АЛТЕРНАТИВНИ ПОДХОДИ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА СВРЪХКОМПЕНСАЦИЯТА ЗА ЗПУУ ЗА ПЕРИОДА 2004—2010 Г.

(138) Испанските органи заявяват отново, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos през периода 2004—2010 г., не включват държавна помощ, но дори и да включват, тази помощ следва да се счита за съвместима, и те смятат, че дори и да се приеме подходът на използване на методологията на разпределяне на разходите ([32]), приложена от Комисията в решението за откриване на процедурата от 2016 г., евентуалната свръхкомпенсация би могла да се изчисли само ако се следват посочените по-долу предварителни условия:

(139) Първо, запазеният сектор и незапазеният сектор следва да се разглеждат поотделно: запазеният сектор съответства на пощенските услуги, които са обхванати от ЗПУУ и които се предоставят в условия на монопол; незапазеният сектор обхваща пощенските услуги, които са обхванати от ЗПУУ. Освен това по отношение на компенсацията в запазения сектор е приложен метод, чиито резултати съвпадат напълно с тези, които се получават с метода чрез разпределяне на разходите, а в незапазения сектор е приложен подход за нетните избегнати разходи (НИР), като компенсацията е изчислена и определена поотделно за всеки сектор. Съответно тези сектори следва да се считат за две отделни УОИИ, които подлежат на отделни оценки и на различни методологии за определяне на компенсациите. Съгласно испанската методология компенсацията за запазения сектор съответства на неговите счетоводно отчетени нетни разходи (общите разходи минус приходите), докато компенсацията за незапазения сектор е изчислена по подхода за нетните избегнати разходи, който обхваща резултатите от загубите на тези сегменти от незапазения сектор, които носят загуби, като се допуска, че всеки частен оператор би преустановил своята дейност в тези сегменти при отсъствие на задължения за извършване на обществена услуга.

(140) Според тази логика от общата компенсация за ЗПУУ, предоставена на Correos за периода 2004—2010 г., която възлиза общо на около 955,237 милиона евро, 637,850 милиона евро (счетоводно отчетената загуба на запазения сектор) ще бъдат разпределени за запазения сектор, а 317,387 милиона евро (остатъкът) — за незапазения сектор (вж. таблица 6).

Таблица 6

Компенсация за запазения сектор и незапазения сектор, обхванати от ЗПУУ

(В милиони евро)

	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Запазен сектор	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Незапазен сектор	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Общо	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Испанските органи считат, че двете компенсации следва да бъдат оценени поотделно, което води до различен резултат от този, до който е достигнала Комисията в решението за откриване на процедурата от 2016 г.

5.3.1.1. ***Оценка на компенсациите за запазения сектор, обхванат от ЗПУУ***

(142) Испанските органи предлагат оценката на компенсациите за запазения сектор, обхванат от ЗПУУ, да се извърши, като се използват методологията на разпределяне на разходите и референтен показател за възвръщаемост на продажбите ([33]) от 4,8 % (референтният показател, приложен при делото „bpost“ за възлагания с малък риск).

([32]) Методологията на разпределяне на разходите включва изчисляване на нетните разходи на задължение за извършване на обществена услуга (като например ЗПУУ) като от направените разходи се приспадат приходите, получени при изпълнение на задълженията за извършване на обществена услуга. Съгласно методологията на разпределяне на разходите към нетните разходи може да се добави разумна печалба, за да се изчисли максималният размер на допустимата компенсация.

([33]) Възвръщаемостта на продажбите е мярка за рентабилност, известна също като марж на оперативната печалба. Тя се изчислява като съотношението между нетната оперативна печалба (преди олихви и данъци) и приходите от продажбите. По-точно, нетната оперативна печалба е разликата между приходите и разходите на оперативно равнище.

(143) Прилагането на този подход води до заключението, че Correos е получило недостатъчна компенсация за тази УОИИ, тъй като помощта, предоставена за запазения сектор, обхванат от ЗПУУ, съответства точно на неговите нетни счетоводно отчетени разходи, както е показано в таблица 7, като недостатъчната компенсация се равнява на разумната печалба, която не е отчетена.

Таблица 7

Недостатъчна компенсация за запазения сектор, обхванат от ЗПУУ

(В милиони евро)

Запазен сектор, обхванат от ЗПУУ	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи = разходи–приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разумна печалба (въз основа на възвръщаемост на продажбите от 4,8 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи + разумна печалба	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разрешена компенсация за Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Компенсация, предоставена на Correos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Недостатъчна компенсация = разрешена компенсация – предоставена компенсация	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Испанските органи обясняват, че с оглед на това, че Correos е получило недостатъчна компенсация за предоставянето на запазените услуги, обхванати от ЗПУУ, и че другите условия от Рамката относно УОИИ от 2012 г. са изпълнени, компенсацията, разпределена за запазения сектор, обхванат от ЗПУУ, следва да се счита за съвместима.

5.3.1.2. ***Оценка на компенсациите за незапазения сектор, обхванат от ЗПУУ***

(145) Испанските органи считат, че за незапазените услуги, обхванати от ЗПУУ, може да се приложи референтният показател, използван при делото „Þpost“ за възлагания с голям риск

(146) При такова допускане обаче испанските органи признават, че незапазеният сектор, обхванат от ЗПУУ, би имал отрицателни нетни разходи всяка година, т.е. нетна печалба, която не би допуснала предоставяне на някаква компенсация, както се вижда от таблица 8.

Таблица 8

Свръхкомпенсация за незапазения сектор, обхванат от ЗПУУ

(В милиони евро)

Незапазен сектор, обхванат от ЗПУУ	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(В милиони евро)

Незапазен сектор, обхванат от ЗПУУ	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Нетни разходи = Разходи – приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разумна печалба (въз основа на възвръщаемост на продажбите от 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи + разумна печалба	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разрешена компенсация	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Предоставена компенсация	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Свръхкомпенсация = предоставена компенсация – разрешена компенсация	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) При този подход компенсацията, предоставена за незапазения сектор, обхванат от ЗПУУ, може да се счита за несъвместима, доколкото тя е компенсирала Correos прекомерно. Испанските органи обаче подчертават също така, че следва да се вземат под внимание дивидентите, тъй като те *de facto* са намалили размера на компенсацията, предоставена на Correos, както е обяснено в съображения 148—152.

5.3.2. ДИВИДЕНТИ

(148) Испанските органи обясняват, че Correos е изплатило дивиденти през периода 2004—2010 г.

Таблица 9

Дивиденти, изплатени от Correos

(В милиони евро)

	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Изплатени дивиденти	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Испанските органи обясняват, че тези дивиденти не следва да се разглеждат основно като възнаграждение за акционерите, тъй като тяхната роля по-скоро е била тази на имплицитен механизъм за възвръщане на предоставените средства, който е позволил на испанските органи, при конкретните обстоятелства на настоящия случай, да намалят потенциално свръхфинансиране, като възстановят ресурси от дружеството. Държавата, в качеството си на бюджетен орган, е решила да включи такива дивиденти във всеки общ държавен бюджет, приет през периода 2005—2008 г., за да коригира всяко потенциално свръхфинансиране, установено през предходната година, през годината, когато са били взети такива бюджетни решения. През 2009 г. и 2010 г. не е била приета такава разпоредба, тъй като прогнозите са сочели загуби за дружеството през тези години.

(150) Първо, испанските органи обясняват, че решението за изплащане на дивиденти може да бъде приписано по-скоро на испанската държава като публичен орган, отколкото на ръководството на Correos. В тази връзка испанските органи обясняват, че:

а) разпоредбата за изплащане на дивиденти от страна на Correos е отразена в общия държавен бюджет както в позиция „Капитал“ на дружеството, така и в глава „Неданъчни приходи на държавата“. Общият държавен бюджет се приема чрез проектозакон (Anteproyecto de Ley), който се одобрява от Министерския съвет и се внася в Парламента за окончателно решение;

б) необходимостта от извършване на финансови корекции чрез дивидентите се основава на резултатите на дружеството през годината, предшестваща годината, през която дивидентите се отразяват в общия държавен бюджет, тъй като тези резултати са единствените налични, когато се приема проектозаконът за бюджета през септември всяка година;

в) като дружество Correos определено не е било заинтересовано да изплаща дивиденти на държавата, която така или иначе е била задължена да изплаща компенсацията за ЗПУУ до 2010 г.

(151) Второ, испанските органи обясняват, че обстоятелствата са били такива, че дивидентите са били единственият практически начин за коригиране на потенциално прекомерно финансиране през определени години поради следните причини:

а) през 2000 г. Испания е сключила договор с Correos, съгласно който до 2010 г. автоматично се изплаща компенсация в определен размер, който се изчислява въз основа на предварително разработена формула;

б) въпреки че Испания не е извършила официална проверка за наличие на свръхкомпенсация, испанските органи са били наясно, че особено благоприятното финансово положение на дружеството през определени години е било доказателство за това, че част от финансирането може да не е било напълно необходимо през тези години;

в) при такива обстоятелства получаването на дивиденти е било единственото законно средство, чрез което държавата да може да намали потенциалното прекомерно финансиране, предоставено на Correos, тъй като в договора не са били предвидени алтернативни средства. В този случай дивидентите са действали като механизъм за възвръщане на предоставените средства;

г) испанските органи също така обясняват, че Correos не е получило някакво конкретно икономическо предимство в резултат на предоставеното прекомерно финансиране и възстановяването му чрез дивиденти. Дружеството е било доста рентабилно през тези години (и не се е нуждаело от допълнителни средства, за да функционира), не е взело банкови кредити (съответно не се е възползвало от по-добра кредитоспособност) и не е извършило конкретни придобивания.

(152) Въз основа на тази логика испанските органи обясняват, че дивидентите, изплатени през година N, са били определени през година N-1 въз основа на счетоводните резултати, налични за година N-2. Съответно целта на тези дивиденти е била да се намали свръхкомпенсацията, произтичаща от година N-2, както е обобщено в таблица 10.

Таблица 10

Дивиденти и свръхкомпенсация

(В милиони евро)

	Размер на дивидентите	Година на плащане	Година, свързана със свръхкомпенсацията	Размер на свръхкомпенсацията за съответната година	Намалена свръхкомпенсация за съответната година
	29,775	2006 г.	2004 г.	44,859	15,084
	30,576	2007 г.	2005 г.	47,294	16,718
	51,958	2008 г.	2006 г.	55,199	3,241
	38,966	2009 г.	2007 г.	39,441	0,475
	0,000	2010 г.	2008 г.	40,863	40,863
	0,000	2011 г.	2009 г.	45,919	45,919
	0,000	2012 г.	2010 г.	43,812	43,812
Общо	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **ДОПЪЛНИТЕЛНИ СТАНОВИЩА, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ UNIPOST**

(153) На 20 март 2018 г. Unipost информира Комисията, че е започнало процедура по ликвидация на 19 февруари 2018 г. и че то счита, че несъвместимата държавна помощ, предоставена на Correos, е изиграла значителна роля за неговата несъстоятелност.

(154) Според Unipost благодарение на тази несъвместима помощ Correos е имало възможност да прилага по-ниски цени на незапазените пазари, като е провеждало политика на ценообразуване, която не е била свързана с неговите разходи на такива незапазени пазари.

7. **ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ**

7.1. *КОМПЕНСАЦИИТЕ ЗА ЗПУУ, ПРЕДОСТАВЕНИ СЪГЛАСНО ЗАКОНА ЗА ПОЩИТЕ ОТ 1998 Г.*

7.1.1. ДЪРЖАВНА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДОГОВОРА

(155) Съгласно член 107, параграф 1 от Договора *„всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“*.

(156) От това следва че трябва да бъдат изпълнени следните кумулативни условия, за да се определи дадена финансова мярка като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора: i) мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да е предоставена чрез държавни ресурси; ii) тя трябва да предоставя икономическо предимство на предприятията; iii) това предимство трябва да бъде избирателно; и iv) мярката трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да може да засегне търговията между държавите членки.

7.1.1.1. ***Мярка, която може да бъде приписана на държавата и е предоставена чрез държавни ресурси***

(157) За да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, мярката трябва да е предоставена от държавата или чрез държавни ресурси. Държавните ресурси включват всички ресурси на публичния сектор ([34]), включително ресурси на вътрешнодържавни структури (децентрализирани, федерални, регионални и други) ([35]).

(158) Компенсациите за изпълнението на ЗПУУ съгласно Закона за пощите от 1998 г. се изплащат директно от общия държавен бюджет и поради това ясно могат да бъдат приписани на държавата и се предоставят чрез държавни ресурси.

7.1.1.2. ***Избирателно икономическо предимство, предоставено на дадено предприятие***

А. **Избирателност**

(159) Държавна мярка попада в обхвата на член 107, параграф 1 от Договора, ако поставя в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“. Следователно само тези мерки, които поставят в по-благоприятно положение предприятия и които предоставят предимство по избирателен начин, попадат в обхвата на понятието за помощ.

(160) Компенсациите за ЗПУУ определено са с избирателен характер, тъй като те облагодетелстват само едно предприятие: Correos.

Б. **Понятието за предприятие**

(161) Публично финансиране, предоставено на субект, може да се определи като държавна помощ само ако този субект е „предприятие“ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Съдът на Европейския съюз („Съдът“) последователно е определял предприятията като субекти, извършващи икономическа дейност ([36]). Следователно определянето на даден субект като предприятие зависи от естеството на неговата дейност, независимо от правния статут на субекта или начина на неговото финансиране ([37]). По принцип трябва да се счита, че дадена дейност е с

([34]) Решение от 12 декември 1996 г., *Compagnie nationale Air France/Комисия*, T-358/94, EU:T:1996:194, точка 56.

([35]) Решение от 14 октомври 1987 г., *Федерална република Германия/Комисия*, дело 248/84, EU:C:1987:437, точка 17; и решение от 6 март 2002 г., *Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA и Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) срещу Комисия на Европейските общности*, съединени дела T-92/00 и T-103/00, EU:T:2002:61, точка 57.

([36]) Решение от 12 септември 2000 г., *Pavel Pavlov и др./Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, съединени дела C-180/98 до C-184/98, EU:C:2000:428, точка 74.

([37]) Решение от 23 април 1991 г., *Klaus Höfner и Fritz Elser/Macrotron GmbH*, C-41/90, EU:C:1991:161, точка 21, и решение от 12 септември 2000 г., *Pavel Pavlov и др./Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, съединени дела C-180/98 до C-184/98, EU:C:2000:428, точка 74.

икономически характер, когато тя включва предлагане на стоки и услуги на пазара ([38]). Субект, който извършва както икономически, така и неикономически дейности, трябва да се разглежда като предприятие само по отношение на икономическите дейности ([39]). Самият факт, че даден субект няма за цел да реализира печалба, не означава непременно, че неговите дейности не са с икономически характер ([40]).

(162) В настоящия случай Correos предлага на испанския пазар пощенски услуги срещу възнаграждение и в конкуренция с други доставчици. Следователно предлагането на пощенски услуги на този пазар е равносилно на икономическа дейност. Компенсациите за ЗПУУ представляват възнаграждение за Correos за предоставянето на някои от тези пощенски услуги и следователно служат като възнаграждение за икономическа дейност. Съответно по отношение на дейностите, финансирани с въпросната мярка, Correos трябва да се определи като предприятие.

В. **Икономическо предимство**

(163) За целите на член 107, параграф 1 от Договора предимство е всяка икономическа полза, която дадено предприятие не би получило при нормални пазарни условия, т.е. при отсъствието на държавна намеса ([41]). От значение е единствено въздействието на мярката върху предприятието, а не причината или целта на държавната намеса ([42]). Налице е предимство всеки път, когато финансовото положение на предприятието се подобрява в резултат на държавната намеса.

(164) Компенсациите за ЗПУУ са предназначени да покрият изцяло или частично нетните разходи, направени от Correos при изпълнение на ЗПУУ. Без наличието на държавна намеса Correos е трябвало само да поеме тези разходи. Мярката, предмет на оценката, освобождава Correos от някои от разходите за неговите икономически дейности и следователно подобрява финансовото положение на Correos. Вследствие на това и без да се засяга въпросът дали мярката отговаря на условията, определени в решението по делото „Altmark“, мярката, предмет на оценката, предоставя *prima facie* предимство на Correos.

Г. **Спазване на критериите по делото „Altmark“**

(165) Счита се, че компенсация за обществена услуга, която е предоставена на дружество и която отговаря на четирите критерия, определени от Съда в неговото решение по делото „Altmark“, не предоставя икономическо предимство и следователно не представлява държавна помощ ([43]). Тези четири кумулативни критерия са следните:

а) „(…) Първо, на предприятието получател трябва действително да е възложено изпълнението на задължения за извършване на обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени (…);

б) (…) Второ, параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, трябва да бъдат предварително установени по обективен и прозрачен начин (…);

в) (…) Трето, компенсацията не може да надхвърля необходимото за пълно или частично покриване на разходите, възникнали при изпълнение на задължението за извършване на обществена услуга, като се отчитат съответните постъпления и разумна печалба (…);

г) (…) Четвърто, ако в конкретен случай предприятието, на което е възложено да изпълнява задължения за извършване на обществени услуги, не е избрано чрез процедура за възлагане на обществени поръчки, която позволява да бъде подбран оферентът, способен да предостави тези услуги при най-ниски разходи за общността,

([38]) Решение от 16 юни 1987 г., *Комисия/Италия*, C-118/85, EU:C:1987:283, точка 7.
([39]) Решение от 24 октомври 2002 г. *Aéroports de Paris/Комисия*, C-82/01 P, EU:C:2002:617, точка 74; и решение от 1 юли 2008 г., *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio*, C-49/07, EU:C:2008:376, точка 25. Вж. също Съобщение на Комисията за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес (2012/C 8/02), точка 9.
([40]) Решение от 1 юли 2008 г., *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio*, C-49/07, EU:C:2008:376, точка 27; и решение от 16 ноември 1995 г., *Fédération française des sociétés d'assurance и др./Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, C-244/94, EU:C:1995:392, точка 21.
([41]) Решение от 11 юли 1996 г., *Syndicat français de l'Express international (SFEI) и др./La Poste и др.*, C-39/94, EU:C:1996:285, точка 60; и решение от 29 април 1999 г., *Кралство Испания/Комисия*, C-342/96, EU:C:1999:210, точка 41.
([42]) Решение от 2 юли 1974 г., *Италия/Комисия*, C-173/73, EU:C:1974:71, точка 13.
([43]) Решение от 24 юли 2003 г., *Altmark Trans GmbH и др./Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, EU:C:2003:415.

равнището на необходимата компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие в същия сектор, добре управлявано и разполагащо с подходящите средства, би направило, като се отчитат съответните постъпления плюс разумна печалба от изпълнение на задълженията.“

(166) По отношение на компенсацията, предоставена на Correos през разглеждания период, Комисията потвърждава мненията, представени в решението за откриване на процедурата от 2016 г. ([44]), че не са изпълнени третият и четвъртият критерий по делото „Altmark“.

Третият критерий по делото „Altmark“

(167) В решението си от 25 януари 2012 г. по делото „bpost“ ([45]) Комисията определи референтен показател за диапазона на разумната печалба, приложим за всички пощенски оператори в Съюза. Комисията определи това референтно равнище на печалбата въз основа на три експертни проучвания (извършени съответно от WIK Consult, Deloitte и Charles River Associates). Това референтно равнище на печалбата, приложимо за всички пощенски оператори в ЕС (изразено като възвръщаемост на продажбите), се основава на отчетената рентабилност на група от съпоставими дружества в сектора на пощенските услуги и сектора на колетните пратки в няколко държави. По-специално, в случаите, когато даден пощенски оператор е изложен на риск в значителна степен, се прилага референтният диапазон на възвръщаемостта на продажбите от 5,4—7,4 %, а в случаите, когато има само ограничен риск, се използва референтният диапазон на възвръщаемостта на продажбите от 3,6—4,8 % ([46]).

(168) В решението за откриване на процедурата от 2016 г. Комисията изрази съмнения, че ако се приложи следното изчисление (вж. таблица 11), при което се използва най-високият референтен показател за възвръщаемостта на продажбите, определен по делото „bpost“, е възможно Correos да е получило свръхкомпенсация.

Таблица 11

Потенциална свръхкомпенсация за Correos

(В милиони евро)

	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Приходи от ЗПУУ	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разходи за ЗПУУ	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи = разходи–приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разумна печалба (въз основа на възвръщаемост на продажбите от 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи + разумна печалба	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разрешена компенсация за Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Компенсация, предоставена на Correos	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Потенциална свръхкомпенсация = предоставена компенсация – разрешена компенсация	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Вж. точки 71—82 от решението за откриване на процедурата от 2016 г.
([45]) Вж. съображения 296—320 от Решение 2012/321/ЕС.
([46]) В случая с bpost за 2004 г. и 2005 г. е било приложено равнище на разумна печалба от 4,8 % възвръщаемост на продажбите, а за периода 2006—2010 г. — 7,4 % възвръщаемост на продажбите. Въз основа на тези равнища на разумна печалба Комисията заключи, че bpost е получило свръхкомпенсация, което е довело до връщането на 417 милиона евро (вж. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Испанските органи и/или Correos ([47]) са представили някои мнения относно съмненията, изразени от Комисията (вж. раздели 4.1.1 и 5.1.1):

а) методологията НИР може да се използва, за да се провери дали е изпълнен третият критерий по делото „Altmark“;

б) испанската методология представлява надлежно изпълнение на методологията НИР;

в) компенсациите, предоставени на Correos, съответстват на нетните избегнати разходи на ЗПУУ, така че не може да има някакво свръхкомпенсиране и поради това третият критерий по делото „Altmark“ следва да се счита за изпълнен;

г) по отношение на изпълнението на третия критерий по делото „Altmark“ чрез използване на методологията НИР и съответно чрез използване на испанската методология ще се прилагат оправдани правни очаквания;

д) испанските органи са предложили също така алтернатива на прилагането на методологията чрез разпределяне на разходите, което води до резултат, различен от този на Комисията.

(170) Тези различни аргументи са обсъдени по-долу.

— Методологията НИР може да се използва, за да се провери дали е изпълнен третият критерий по делото „Altmark“

(171) Испанските органи и/или Correos считат, че третият критерий по делото „Altmark“ може да се провери посредством методологията НИР (т.е. липсата на свръхкомпенсация, както се изисква съгласно третия критерий по делото „Altmark“, може да се провери, като се сравнят нетните избегнати разходи за УОИИ и компенсацията, предоставена на доставчика на УОИИ).

(172) Комисията припомня, че решението по делото „Altmark“ е прието на 29 юли 2003 г. Няма съмнение, че към момента на приемане на това решение единственият приложим метод за изчисляване на нетните разходи на УОИИ е била методологията чрез разпределяне на разходите. В самото решение по делото „Altmark“ се прави позоваване на направените разходи и постъпления, което несъмнено се отнася за методологията чрез разпределяне на разходите, докато методологията НИР се основава по същество на понятието за избегнати разходи (които по определение са разходи, които не са направени).

(173) Методологията чрез разпределяне на разходите е била включена в рамката относно УОИИ от 2005 г. ([48]), която се прилага от 29 ноември 2005 г. до 31 януари 2012 г., и е послужила като основа за няколко решения на Комисията относно компенсации за ЗПУУ през този период ([49]). Освен това съгласно рамката относно УОИИ от 2012 г. това е методологията, която трябва да се използва, ако не може да се приложи методологията НИР ([50]). Методологията НИР беше въведена официално от Комисията в Директива 2008/6/ЕО (която влезе в сила на 1 януари 2011 г.) и в рамката относно УОИИ от 2012 г. (която влезе в сила на 31 януари 2012 г.) като валиден начин за изчисляване на нетните разходи за ЗПУУ.

(174) Съдът на Европейския съюз е пояснил, че концепцията за държавна помощ е обективно и правно понятие, определено пряко от Договора ([51]). Поради това би било неправилно методологията, използвана за оценяване на наличието на помощ съгласно решението на Съда по делото „Altmark“, да се изменя с времето, за да се приведе в съответствие с вариантите, избрани от Комисията в рамката относно УОИИ от 2012 г., в която са описани условията за съвместимост с определени компенсации за УОИИ. Както е обяснено в съображение 172, при всички случаи такова тълкуване противоречи на писмото на решението.

(175) Съответно Комисията не е съгласна, че методологията НИР може да се използва за проверка на изпълнението на третия критерий по делото „Altmark“.

— Испанската методология представлява надлежно прилагане на методологията НИР.

(176) Испанските органи и/или Correos защитават позицията, че испанската методология представлява надлежно прилагане на методологията НИР, която е призната като подходящ метод за изчисляване на нетните разходи за ЗПУУ в Директива 2008/6/ЕО и в рамката относно УОИИ от 2012 г.

([47]) С оглед на това че мненията на испанската държава и Correos са много сходни, в следната част на документа Комисията ще ги цитира като мнения, представени от испанските органи и/или Correos. В повечето случаи и двете страни са представили едно и също мнение. В някои случаи мнението е представено само от едната страна.

([48]) Съобщение на Комисията „Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги“ (2005 г.) (ОВ C 297, 29.11.2005 г., стр. 4).

([49]) Вж. по-специално Решение 2012/321/ЕС и Решение 2012/636/ЕС.

([50]) Вж. също бележка под линия 2 към точка 21 от рамката относно УОИИ от 2012 г. Тази методология чрез разпределяне на разходите е описана в точки 28 и следващи от рамката относно УОИИ от 2012 г.

([51]) Вж. решение от 22 декември 2008 г., *British Aggregates Association/Комисия на Европейските общности*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, точка 111.

(177) Комисията счита, че дори ако методологията НИР може да бъде използвана за проверка на спазването на третия критерий от решението по делото „Altmark“, *quod non*, испанската методология явно не може да се счита за надлежно прилагане на методологията НИР.

(178) На първо място може да се отбележи, че както признават самите испански органи, по испанския метод към запазения сектор, обхванат от ЗПУУ, се прилага методологията чрез разпределяне на разходите (вж. съображение 139). Според испанските органи единствено подходът, прилаган към незапазения сектор, обхванат от ЗПУУ (при който нетните разходи са равни на сбора на загубите на тези сегменти от обхванатия от ЗПУУ незапазен сектор, които носят загуби), би могъл да се сравнява с НИР (вж. съображение 139). Този двойнствен подход изглежда сам по себе си противоречи на методологията НИР, описана ([52]) и приложена от Комисията в нейната практика по вземане на решения ([53]), която предполага сравняване на състоянието на цялото дружество, когато то изпълнява задължението за обществена услуга, със състоянието, което би било налице при неизпълнение на това задължение (в настоящия случай ЗПУУ).

(179) Дори ако се разглежда само незапазеният сектор, обхванат от ЗПУУ, при испанската методология съществуват редица различия с методологията НИР, както е описана и приложена от Комисията в нейната практика по вземане на решения.

(180) Първо, испанската методология изглежда не е изградена върху реалистичен съпоставителен сценарий, който е основен елемент на методологията на нетните избегнати разходи. На практика тя просто отчита *ex-post* загубите на разходните центрове, които носят загуба. Испанските органи твърдят, че тя се основава на имплицитен съпоставителен сценарий: всеки частен оператор би преустановил дейността, свързана с губещите разходни пера, при отсъствие на задължения за извършване на обществена услуга (вж. съображение 139). Този подход обаче изглежда не описва истинска бизнес стратегия, която би изисквала предварително определяне на разходните центрове, по които да се преустанови дейност, тъй като не би могло да се очаква операторът да знае предварително кои точно разходни центрове ще носят загуба. Освен това испанската методология изглежда означава, че дейността, свързана с определени разходни центрове, може да бъде преустановявана и възобновявана по желание от година на година през целия оценяван период, което не е реалистичен съпоставителен сценарий.

(181) Нещо повече, при испанската методология не се коригира въздействието от преустановяването на тези нерентабилни потоци от трафик върху рентабилността на други продукти и услуги (обхванати или не от ЗПУУ), както се изисква при методологията НИР.

(182) И накрая, испанската методология не отчита нематериалните и пазарните ползи и не съдържа стимули за ефикасност на разходите, както се изисква от методологията НИР.

(183) С оглед на гореизложеното Комисията не счита, че испанската методология представлява надлежно прилагане на методологията НИР.

— Компенсациите, предоставени на Correos, съответстват на нетните избегнати разходи на ЗПУУ, така че не може да има някакво свръхкомпенсиране и поради това третият критерий по делото „Altmark“ следва да се счита за изпълнен

(184) Както е обяснено в съображения 172—175, Комисията не счита, че методологията НИР е подходяща за проверка на спазването на третия критерий по делото „Altmark“, освен това, както е обяснено в съображения 176—183, Комисията не счита, че испанската методология представлява надлежно прилагане на методологията НИР.

(185) Вследствие на това Комисията счита, че компенсациите, предоставени на Correos по испанската методология, не съответстват на нетните избегнати разходи на ЗПУУ, и че дори ако съответстваха, това не би било достатъчно, за да се осигури спазването на третия критерий по делото „Altmark“.

([52]) Както е описана например в работния документ на службите на Комисията, придружаващ доклада на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно прилагането на Директивата за пощенските услуги, и по-специално приложението за изчисляване на нетните разходи по задължението за предоставяне на универсална пощенска услуга. Допълнителни насоки могат да бъдат намерени в практиката на Комисията по вземане на решения относно държавна помощ от 2012 г. насам.

([53]) Вж например Решение на Комисията от 4 декември 2015 г. относно мярка SA.43243 (2015/N) — Държавни компенсации, предоставени на Poste Italiane SpA за предоставянето на универсална пощенска услуга за периодите 2012—2015 г. и 2016—2019 г. (ОВ C 104, 18.3.2016 г., стр. 1), Решение на Комисията от 1 август 2014 г. относно мярка SA.35608 (2014/C), приведена в действие от Гърция в полза на Hellenic Post (ELTA) (ОВ C 348, 3.10.2014 г., стр. 48), Решение на Комисията от 5 август 2016 г. относно мярка SA.38869 (2014/N), компенсация в полза на Poczta Polska за нетните разходи по изпълнение на ЗПУУ през периода 2013—2015 г. (ОВ C 284, 5.8.2016 г., стр. 1).

— По отношение на изпълнението на третия критерий по делото „Altmark“ чрез използване на методологията НИР и съответно чрез използване на испанската методология ще се прилагат оправдани правни очаквания.

(186) Испанските органи и/или Correos твърдят, че Испания би могла да има оправдани правни очаквания относно изпълнението на третия критерий по делото „Altmark“ чрез използването на методологията НИР и испанската методология.

(187) Съдът е постановил ([54]) по отношение на държавните помощи, че когато Комисията не е била уведомена за помощта и следователно помощта е неправомерна, не може да се прибягва до принципа за защита на оправданите правни очаквания. Следователно, освен в изключителни обстоятелства, оправдано правно очакване, че предоставената помощ е законосъобразна, може да има единствено ако Комисията е била уведомена за тази помощ.

(188) Испания изобщо не е уведомила Комисията за компенсациите за ЗПУУ, въпреки информационните мерки на Комисията относно практиката ѝ на вземане на решения за държавните помощи в пощенския сектор ([55]). По-конкретно, в няколко обществено достъпни решения на Комисията относно държавните помощи в пощенски сектор се прави оценка на спазването на условията по делото „Altmark“ и в нито едно от тях методологията НИР не е приета като подходящо средство за проверка на спазването на третия критерий по делото „Altmark“. Освен това в редица решения са дадени насоки относно подхода на Комисията по отношение на методологията НИР ([56]) и въз основа на това е ясно, че испанската методология не съответства на методологията НИР, прилагана от Комисията (както е обяснено в съображения 177—183).

(189) Комисията счита, че докладът на NERA, издаден през 1998 г. (който няма задължителен характер), не може да породи оправдани правни очаквания по отношение на оценката за наличието на помощ при компенсациите за обществена услуга, която беше ясно формулирана в решението по делото „Altmark“ от 2003 г. и в практиката на Комисията по вземане на решения след това дело.

— Испанските органи също така са предложили алтернатива на прилагането на методологията чрез разпределяне на разходите, която води до резултат, различен от този на Комисията.

(190) Испанските органи предлагат различни подходи за изчисляване на свръхкомпенсацията за ЗПУУ (вж. раздел 5.3.1).

(191) Без на този етап да заема позиция относно въпросните алтернативни подходи, Комисията отбелязва, че те също водят до заключението, че Correos е получило свръхкомпенсация за предоставянето на незапазените услуги, обхванати от ЗПУУ. На това основание третият критерий по делото „Altmark“ не би бил изпълнен.

Четвъртият критерий по делото „Altmark“

(192) Що се отнася до четвъртия критерий по делото „Altmark“, очевидно ЗПУУ не е било възложено в резултат на открита процедура по възлагане на обществени поръчки, а е било възложено пряко на Correos от испанските органи.

(193) Испанските органи обаче твърдят, че Correos е компенсирано в съответствие с разходите на типично добре управлявано предприятие. В подкрепа на това твърдение испанските органи са предоставили на Комисията проучване на Frontier Economics.

(194) Целта на проучването е да представи сравнителен анализ на разходите на Correos с разходите на други европейски пощенски оператори, отговорни за предоставянето на ЗПУУ, за да се докаже, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos, отговарят на четвъртия критерий по делото „Altmark“. В проучването се използва иконометричен модел за оценка на разходите за хипотетично типично добре управлявано предприятие въз основа на информация от няколко европейски доставчици на универсална пощенска услуга. Действителните разходи на Correos се сравняват с разходите, които това хипотетично типично добре управлявано предприятие би направило, ако се намираше в ситуация (например по отношение на плътността на мрежата), подобна на тази на Correos. Резултатите от проучването показват, че разходите на Correos за периода 2005—2010 г. са били по-ниски от тези на хипотетичното типично добре управлявано предприятие, оценени от иконометричния модел.

([54]) Решение от 28 юли 2011 г., Diputación Foral de Vizcaya и др./Комисия, C-471/09 P, ECLI:EU:C:2011:521, точка 65.
([55]) Съобщения за медиите, публикуване на решения на нейния уебсайт.
([56]) Вж. бележка под линия 53.

(195) В решението за откриване на процедурата от 2016 г. Комисията изрази съмнения, че хипотетичното типично добре управлявано предприятие, определено в проучването, действително би било ефикасен пощенски оператор. В същност не е доказано, че доставчиците на универсална услуга, използвани за определянето на този референтен показател, сами по себе си са ефикасни оператори. Вместо това в проучването просто се споменава, че тези пощенски оператори се считат за „добре управлявани и разполагащи с достатъчно средства, тъй като няма никакви доказателства, които да сочат, че те са неефикасни, или че те имат стимули да работят неефикасно“. Този довод обаче е дори по-неубедителен, защото наборът включва доставчици на универсална услуга ([57]), които са получавали компенсации за ЗПУУ и по отношение на които Комисията вече е приела решения, в които се заключава, че техните разходи не могат да се разглеждат като ефикасни разходи ([58]).

(196) Испанските органи и/или Correos твърдят, че Комисията не е заявила официално в решенията относно компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Hellenic Post и Poste Italiane, че операторът не е ефикасен (вж. съображения 62 и 95). Може да се отбележи, че в решението си относно Poste Italiane от 2012 г. ([59]) Комисията е отхвърлила подобен подход, основан на сравнение с набор от пощенски оператори, с мотивите, че от информацията на разположение не може да се направи извод, че тези оператори са ефикасни. Комисията поддържа становището си, че не е възможно просто да се приеме, че средните пощенски оператори са рентабилни, особено в контекста на непрекъснатото преструктуриране, което дава отражение върху този сектор.

(197) Освен това компенсацията за ЗПУУ в полза на Correos е определена въз основа на испанската методология, която според испанските органи представлява прилагане на методологията НИР. Това изглежда противоречи на формулировката на четвъртия критерий по делото „Altmark“, където се посочват разходите, направени от добре управлявано предприятие.

(198) На последно място, както е обяснено в съображения 167—168, Комисията счита, че третият критерий по делото „Altmark“ не е изпълнен, тъй като използваната от испанските органи методология изглежда е довела до размер на компенсациите, който надхвърля нетните разходи за ЗПУУ на Correos (включително разумна печалба). Това означава, че дори ако се приеме, че разходите на Correos са разходи на добре управлявано предприятие, все още не може да се счита, че компенсацията, предоставена на Correos, е определена въз основа на тези разходи.

(199) Следователно не може да се заключи, че размерът на компенсацията, предоставена на Correos, е определен на базата на анализ на разходите, които едно типично добре управлявано и разполагащо с достатъчно средства предприятие в същия сектор ще направи, като се вземат под внимание постъпленията и разумна печалба от изпълнението на задълженията.

Заключение

(200) Комисията стига до заключението, че в настоящия случай не са изпълнени две от четирите кумулативни условия по делото „Altmark“, така че трябва да се счита, че компенсациите предоставят предимство на Correos.

7.1.1.3. ***Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията***

(201) Публичната помощ за предприятия представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС само тогава, когато „нарушава или заплашва да наруши конкуренцията“, и само дотолкова, доколкото „засяга търговията между държавите членки“.

(202) По отношение на принципа на нарушаване на конкуренцията, за мярка, предоставена от дадена държава, се счита, че нарушава или заплашва да наруши конкуренцията, ако е вероятно тя да засили конкурентната позиция на бенефициера спрямо другите предприятия, с които той се конкурира ([60]). На практика може да се приеме, че е налице нарушаване на конкуренцията веднага след като дадена държава предостави финансово предимство на предприятие в либерализиран сектор, където съществува или би могла да съществува конкуренция.

([57]) Например Hellenic Post, Poste Italiane.

([58]) Вж. Решение на Комисията от 20 ноември 2012 г. относно мярка SA.33989 (2012/NN), приведена в действие от Италия в полза на Poste Italiane (ОВ C 77, 15.3.2013 г., стр. 12) и решение на Комисията относно държавна помощ SA.35608 (2014/C), приведена в действие от Гърция в полза на Hellenic Post (ELTA).

([59]) Вж. точка 50 от Решение на Комисията относно мярка SA.33989 (2012/NN), приведена в действие от Италия в полза на Poste Italiane.

([60]) Решение от 17 септември 1980 г., *Philip Morris Holland BV/Комисия на Европейските общности*, 730/79, EU:C:1980:209, точка 11, и решение от 15 юни 2000 г., *Alzetta Mauro e.a./Комисия на Европейските общности*, съединени дела T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 — 607/97, T-1/98, T-3/98 — T-6/98 и T-23/98, EU:T:2000:151, точка 80.

(203) По отношение на принципа на въздействието върху търговията, съгласно установената съдебна практика на Съда всяко предоставяне на помощ в полза на предприятие, развиващо дейност на вътрешния пазар, може да наруши търговията между държавите членки ([61]). В областта на правилата за държавна помощ въздействието върху търговията не се изключва *a priori* от местния или регионалния характер на предоставяната услуга. Въпреки че няма строго определен праг или процент, под който да може да се счита, че търговията между държавите членки не е засегната, ограниченият обхват на икономическата дейност, който може да се докаже с много нисък оборот, намалява вероятността за наличие на въздействие върху търговията.

(204) По отношение на настоящия случай Комисията отбелязва, че Correos осъществява дейност на пазарите на пощенски пратки и колети, които се характеризират с интензивна конкуренция с други доставчици от различни държави членки (т.е. Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal и Royal Mail). Вследствие на това няма съмнения, че всяка мярка в полза на Correos може да засегне конкуренцията и търговията между държавите членки.

7.1.1.4. ***Заключение***

(205) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., отговарят на кумулативните критерии по член 107, параграф 1 от Договора и че следователно мярката представлява държавна помощ по смисъла на тази разпоредба.

7.1.2. СЪЩЕСТВУВАЩА ИЛИ НОВА ПОМОЩ

(206) Член 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2015/1589 ([62]) предвижда, че съществуваща помощ означава „*всяка помощ, която съществува в съответната държава членка преди влизането в сила на ДФЕС*“. Следователно всяка схема за помощ, съществувала в Испания преди присъединяването ѝ към Съюза на 1 януари 1986 г., следва да се счита за съществуваща помощ.

(207) Съгласно член 1, буква в) от същия регламент: „„*нова помощ*“ *означава всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително измененията на съществуваща помощ*“. Съдът е определил, че за да се прецени дали дадена помощ е била изменена, от решаващо значение е да се провери дали уреждащите я разпоредби са били изменени ([63]). В последващи решения Съдът и Общият съд допълнително са разяснили какъв вид изменение на разпоредбите, с които е уредена помощта, превръща съществуващата помощ в нова помощ. Според Общия съд „*[с]ато когато изменението засяга фактическото съдържание на първоначалната схема, тя се трансформира в нова схема за помощ. За подобно изменение на същността обаче не може да става въпрос, ако новият елемент може да се отдели еднозначно от първоначалната схема*.“ ([64])

(208) В това отношение следва да се отбележи, че преди влизането в сила на Закона за пощите от 1998 г. общите нетни загуби на Correos (независимо дали тези загуби са били причинени от дейности, обхванати от ЗПУУ, или такива, които не са обхванати от ЗПУУ) са били компенсирани пряко от испанския държавен бюджет. След приемането на Закона за пощите от 1998 г. държавата ограничава публичното финансиране на Correos до компенсацията за предоставянето на обхванатата от ЗПУУ дейност, която е определена наново и ограничена, като повече не се покриват общите нетни загуби на дружеството.

(209) Поради това Комисията счита, че естеството на компенсацията за ЗПУУ е било съществено променено по два начина. Първо, със Закона за пощите от 1998 г. се намалява обхватът на компенсацията и той се ограничава до дейностите, обхванати от ЗПУУ, докато преди всички дейности на Correos (т.е. включително онези, които не са обхванати от ЗПУУ) са били допустими за компенсиране. Следва да се отбележи, че подобно намаляване на обхвата

([61]) Решение от 17 септември 1980 г., *Philip Morris Holland BV/Комисия на Европейските общности*, 730/79, EU:C:1980:209, точки 11 и 12; решение от 30 април 1998 г., *Het Vlaamse Gewest (Flemish Region)/Комисия на европейските общности*, T-214/95, EU:T:1998:77, точки 48—50.

([62]) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

([63]) Решение от 9 август 1994 г., *Namur-Les assurances du crédit SA/Office national du ducroire и Белгийска държава*, C -44/93, EU:C:1994:311, точки 28 и 35.

([64]) Вж. решение от 30 април 2002 г., *Government of Gibraltar /Комисия на Европейските общности*, съединени дела T-195/01 и T-207/01, ECLI:EU:T:2002:111, точка 111.

се счита за фундаментално изменение, а не за обикновено намаляване на компенсацията ([65]). На практика в зависимост от съответното финансово положение на услугите, обхванати и необхванати от ЗПУУ, изменението може да доведе до увеличаване или до намаляване на компенсацията ([66]). Второ, методът за определяне на размера на компенсацията също е променен с *План за предоставяне на услуги* от 2000 г. (вж. съображение 26). Докато първоначално компенсацията за ЗПУУ се основава на нетните загуби, понесени от Correos, с *План за предоставяне на услуги* се въвежда изискването да се използва конкретна методология (вж. съображения 27 и 28) за определяне на размера на тази компенсация.

(210) Поради това Комисията счита, че схемата е била значително изменена след присъединяването на Испания към Европейския съюз през 1986 г. Поради това Комисията заключава, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., не могат да бъдат определени като съществуваща помощ за целите на държавната помощ и следователно трябва да се считат за нова помощ, поне от влизането в сила на Закона за пощите от 1998 г. през същата година.

7.1.3. ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА МЯРКАТА ЗА ПОМОЩ

(211) Комисията отбелязва, че компенсациите за ЗПУУ, обхванати от настоящото решение, доколкото те представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, не са били предмет на уведомяване съгласно член 108, параграф 3 от Договора. Следователно компенсациите за ЗПУУ представляват неправомерна държавна помощ по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2015/1589.

7.1.4. СЪВМЕСТИМОСТ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

7.1.4.1. ***Правно основание***

А. **Съвместимост в съответствие с член 106, параграф 2 от Договора**

(212) Доколкото компенсациите за ЗПУУ в полза на Correos представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, трябва да бъде оценена тяхната съвместимост с вътрешния пазар. Причините, подари които дадена мярка за държавна помощ може или трябва да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар, са изброени в член 106, параграф 2 и в член 107, параграфи 2 и 3 от Договора.

(213) Предвид многократните твърдения на испанските органи, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., представляват компенсация за извършването на услуги от общ икономически интерес (УОИИ), съвместимостта на тези компенсации с вътрешния пазар ще трябва да бъде оценена въз основа на член 106, параграф 2 от Договора. Текстът на този член предвижда следното:

„[п]редприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не препятства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.“

Б. **Прилагане във времето на пакета относно УОИИ от 2012 г.**

(214) Комисията е определила условията, съгласно които тя прилага член 106, параграф 2 от Договора, в редица инструменти, най-новите от които са *inter alia* рамката относно УОИИ от 2012 г. и решението относно УОИИ от 2012 г. ([67]) (по-нататък заедно наричани „пакетът относно УОИИ от 2012 г.“). Преди това Комисията е публикувала и прилагала условията за оценка на съвместимостта съгласно член 106, параграф 2 от Договора, определени в рамката относно УОИИ от 2005 г. ([68]) и решението относно УОИИ от 2005 г. ([69]).

([65]) В съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Съвета от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1), промени от чисто формален или административен характер, които не могат да окажат влияние върху оценката на съвместимостта на мярката за помощ с общия пазар, както и увеличение на първоначалния бюджет на дадена съществуваща схема за помощ до 20 % не се считат за изменение на съществуваща помощ.

([66]) Например ако услугите, обхванати от ЗПУУ, са носели загуби, но дружеството като цяло е било на печалба, не е можело да се предоставя компенсация, докато след промяната е станало възможно предоставянето на някаква компенсация. От друга страна, ако дружеството като цяло е било на загуба, но ЗПУУ е носело значителна печалба, то е можело да получи компенсация.

([67]) Решение 2012/21/ЕС.

([68]) Рамка на Общността за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ C 297, 29.11.2005 г., стр. 4).

([69]) Решение 2005/842/ЕО на Комисията от 28 ноември 2005 г. относно прилагането на член 86, параграф 2 от Договора за ЕО за държавната помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (ОВ L 312, 29.11.2005 г., стр. 67).

(215) Що се отнася до решението относно УОИИ от 2012 г., тъй като размерът на компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos за периода 2004—2010 г., надхвърля15 милиона евро годишно, тези компенсации не попадат в приложното поле на решението относно УОИИ от 2012 г., както е определено в неговия член 2. Те не попадат и в приложното поле на решението относно УОИИ от 2005 г., както е определено в неговия член 2.

(216) На сегашния етап на развитие на вътрешния пазар държавната помощ, попадаща извън приложното поле на решението относно УОИИ от 2012 г., може да бъде обявена за съвместима с член 106, параграф 2 от Договора, ако е необходима за предоставянето на съответната услуга от общ икономически интерес и не засяга развитието на търговията до такава степен, че да противоречи на интересите на Съюза ([70]).

(217) В рамката относно УОИИ от 2012 г. са описани условията, при които се постига такъв баланс. Съгласно точка 69 от рамката относно УОИИ от 2012 г. обаче, тъй като компенсациите за ЗПУУ през периода 2004—2010 г. представляват неправомерна държавна помощ, за оценката на съвместимостта на Комисията съгласно член 106, параграф 2 от Договора не са приложими условията, предвидени в следните точки от тази рамка:

— точка 14: да се разгледат надлежно нуждите за обществени услуги, когато на доставчика се възлага конкретна УОИИ,

— точка 19: спазване на правилата на ЕС в областта на обществените поръчки при възлагане на извършването на УОИИ,

— точка 20: липса на дискриминация,

— точка 24 (и следващи): прилагане на методологията НИР за изчисляване на нетните разходи,

— точка 39 (и следващи): стимули за ефективност,

— точка 60: прозрачност.

(218) Поради това в следващия раздел Комисията ще оцени компенсациите за ЗПУУ съгласно рамката относно УОИИ от 2012 г., като изключи горепосочените точки, и ще определи дали тези компенсации отговарят на останалите условия, предвидени от тази рамка.

7.1.4.2. ***Съвместимост съгласно рамката относно УОИИ от 2012 г.***

А. **Истинската услуга от общ икономически интерес по смисъла на член 106 от Договора**

(219) Услугата, възложена на Correos от испанската държава, е универсална пощенска услуга съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2008/6/ЕО, който гласи: „*[д]ържавите членки следят за това потребителите да се ползват от правото на универсална услуга, която съответства на непрекъснатото предоставяне на пощенски услуги с определено качество, във всички места на територията им, на цени, достъпни за всички потребители*.“ Както е посочено в съображения 4—8 от Директива 2008/6/ЕО за изменение на Директива 97/67/ЕО, ЕС е признал, че задълженията за универсална пощенска услуга, както са определени в Директивата за пощенските услуги, представляват истинска услуга от общ икономически интерес по смисъла на член 106, параграф 2 от Договора.

Б. **Необходимост от акт за възлагане, в който да се посочват задълженията за обществена услуга и методите за изчисляване на компенсацията**

(220) Както е посочено в раздел 2.3 от рамката относно УОИИ от 2012 г., понятието за УОИИ по смисъла на член 106 от Договора означава, че отговорността за предоставяне на услуги от общ икономически интерес трябва да бъде възложена на съответното предприятие с един или повече официални актове.

(221) В актовете по-специално трябва да се определи следното:

(1) точното естество и продължителността на задължението за предоставяне на обществена услуга;

(2) предприятието и съответната територия;

([70]) Вж. параграф 11 от рамката относно УОИИ от 2012 г.

(3) същността на изключителните права, предоставени на оператора;

(4) описанието на компенсационния механизъм и параметрите за изчисляване, наблюдение и преразглеждане на компенсацията;

(5) мерките за избягване и възстановяване на свръхкомпенсации.

(222) Законът за пощите от 1998 г. и Планът за предоставяне на услуги от 2000 г., които са съответните актове за възлагане за периода 2004—2010 г., ясно определят и натоварват Correos със ЗПУУ. Съответната територия е цялата национална територия на Испания.

(223) Освен това испанският Закон за пощите от 1998 г. посочва в своя член 19 изключителните права, предоставени на Correos. Тези права включват например използването на марката „España“, думата „Correos“ и свързаните с тях символи.

(224) В *Плана за предоставяне на услуги* от 2000 г. е предвиден механизъм за изчисляване на нетните разходи за ЗПУУ (испанската методология), който се използва като основа за размера на компенсацията ([71]). Следователно може да се счита, че компенсационният механизъм и параметрите за изчисляване на компенсацията са били определени.

(225) Като се има предвид, че според испанската методология размерът на компенсациите за ЗПУУ трябва да съответства на изчислените впоследствие нетни разходи, може да се приеме, че системата е разработена така, че да се избягват свръхкомпенсации, доколкото методологията за изчисляване би била считана за надеждна. Макар че Комисията оспорва приложимостта на испанската методология, се счита, че това не засяга спазването на условието за предвиждане на механизми за избягване на свръхкомпенсацията.

(226) Поради това според Комисията може да се счита, че възлагането на ЗПУУ на Correos е в съответствие с рамката относно УОИИ от 2012 г.

B. **Продължителност на периода на възлагане**

(227) Както е посочено в раздел 2.4 от рамката относно УОИИ от 2012 г., *„[п]родължителността на периода на възлагане следва да е оправдана от обективни критерии, като необходимостта да се амортизират непрехвърляемите дълготрайни материални активи. По принцип продължителността на възлагането не трябва да надхвърля необходимия срок за амортизацията на най-важните активи, необходими за предоставянето на УОИИ.*“

(228) В испанския Закон за пощите от 1998 г. не е посочена продължителността на периода на възлагане на ЗПУУ на Correos. Въпреки това възлагането приключва през 2011 г., когато влиза в сила новият испански Закон за пощите от 2010 г., така че действителната продължителност на периода на възлагане е била 12 години.

(229) Първо, Комисията не счита, че това изискване на рамката относно УОИИ от 2012 г. може да доведе до несъвместимост на помощ, която предшества влизането в сила на тази рамка. Всъщност целите на разпоредбата за ограничена продължителност, включена в рамката за УОИИ от 2012 г., са да се гарантира, че държавата прави редовен преглед на пазарната ситуация, за да провери дали поддържането на обществена услуга все още е оправдано и да създаде възможности за конкуренция за предоставянето на тази обществена услуга чрез прилагане на правилата в областта на обществените поръчки. Такива цели не могат да бъдат преследвани за мярка, която е била изпълнена в миналото, и следователно не могат да доведат до несъвместимост на компенсациите за ЗПУУ, предоставени до 2010 г. ([72]).

(230) В допълнение Комисията отбелязва, че периодът на възлагане от 12 години не изглежда прекомерен и е подобен на периодите на възлагане, които се прилагат за други доставчици на универсална услуга в ЕС ([73]).

(231) Следователно може да се приеме, че продължителността от 12 години не би надхвърлила необходимия срок за амортизацията на най-важните активи, използвани от Correos за изпълнението на ЗПУУ, както се изисква от рамката относно УОИИ от 2012 г.

([71]) Вж. съображение 28.

([72]) Разпоредбата би могла да се прилага за мярка, която е започнала в миналото и все още се прилага. В такъв случай може да бъде поискано изменение или дори прекратяване на възлагането.

([73]) Вж. например *La Poste* (Франция), *Poste Italiane* (Италия) и *ELTA* (Гърция): при всички периодът е петнадесет години.

Г. **Съответствие с разпоредбите на Директива 2006/111/ЕО на Комисията** ([74])

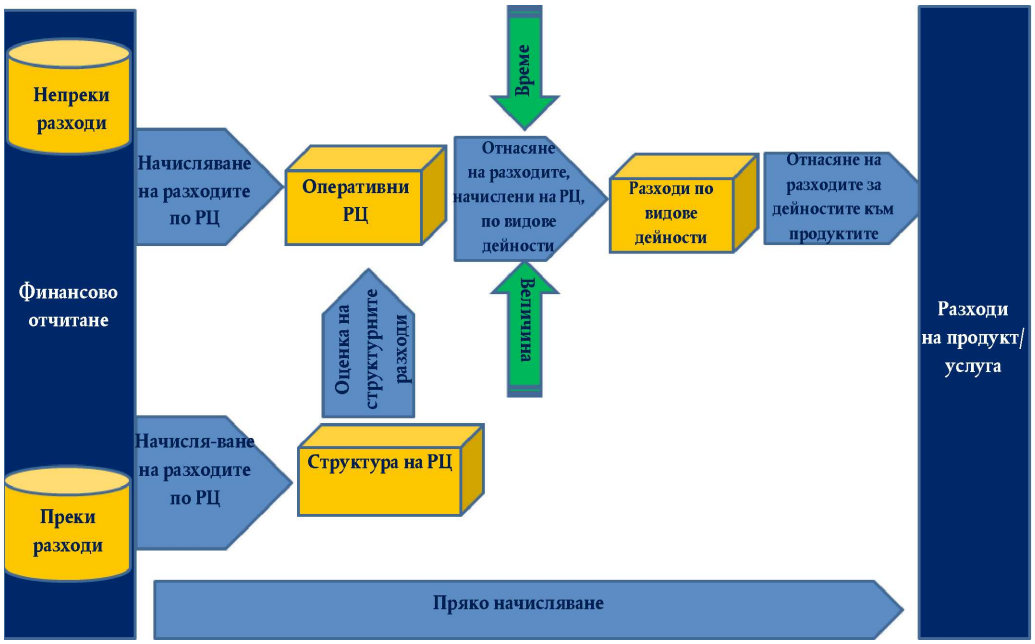
(232) Съгласно точка 18 от рамката относно УОИИ от 2012 г. „*[п]омощта ще се счита за съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 106, параграф 2 от Договора само когато предприятието спазва условията, когато е приложимо, на Директива 2006/111/ЕО относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия*“.

(233) Член 29 от испанския Закон за пощите от 1998 г. изисква воденето на отделни сметки в рамките на системата за вътрешно счетоводство на доставчика на универсална услуга.

(234) Това задължение се изпълнява по-специално чрез Заповед FOM/2447/2004 от 12 юли относно „аналитично счетоводство с разделно отчитане“. Комисията е проверила, че принципите, установени в тази правна норма, са в съответствие с принципите, установени в рамката относно УОИИ от 2012 г. ([75]) по отношение на разпределянето на преките и непреките разходи.

(235) Освен това по искане на Комисията в решението за откриване на процедурата от 2016 г. испанските органи са предоставили на Комисията подробно описание на системата за аналитично счетоводство на Correos, която е обобщена на фигурата.

Система за разпределяне на разходите на Correos

(236) Както е илюстрирано в съображение 235, системата за аналитично счетоводство на Correos се основава на методологията за аналитично счетоводно отчитане, наречена определяне и отчитане на разходите по видове дейности (ABC). Системата за определяне на разходите въз основа на дейностите е специфична форма на метода за пълно разпределяне на разходите, който е в съответствие с приложимите разпоредби на рамката относно УОИИ от 2012 г. ([76]), както и със специфичните за сектора изисквания за отделна счетоводна отчетност, предвидени в член 14 от Директивата за пощенските услуги.

(237) Аналитичният модел на Correos в основни линии включва следните етапи:

1) определяне на разходите, които следва да се начислят от отчета за приходите и разходите: през 2005 г. начислените разходи възлизат приблизително на […] милиарда евро;

([74]) Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия (ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17).
([75]) Вж. точка 31 от рамката относно УОИИ от 2012 г.
([76]) Вж. точка 44 от рамката относно УОИИ от 2012 г.

2) начисляване на разходите по разходни центрове:

а) малък процент от разходите ([…] % — прибл. […] милиона евро през 2005 г.) се начисляват директно на крайните продукти;

б) по-голямата част от начислените разходи ([…] % — […] милиарда евро) се начисляват на разходни центрове (РЦ).

РЦ (през 2005 г. е имало […] РЦ) са основната единица на системата за аналитично счетоводство. Те се определят като единица потребление на ресурси, които са от значение от гледна точка на аналитичното счетоводно отчитане.

Системата за аналитично счетоводство на Correos разграничава:

— оперативни РЦ: онези, които потребяват ресурси, пряко свързани с крайните продукти и услуги (например пощенски клонове). През 2005 г. в системата за аналитично счетоводство на Correos е имало […] оперативни РЦ. През 2005 г. към оперативните РЦ е отнесена сума в размер на […] милиарда евро,

— структурни РЦ: онези, в които са концентрирани структурните разходи, които не се отнасят пряко към крайните продукти и услуги. Те са свързани по-конкретно с поддръжката, администрацията, управлението на човешките ресурси, ИТ функциите. През 2005 г. в системата за аналитично счетоводство на Correos е имало 180 структурни РЦ. През 2005 г. към структурните РЦ е отнесена сума в размер на […] милиона евро;

в) разходите, начислени на структурни РЦ, след това се разпределят на оперативните РЦ въз основа на причинно-следствена връзка между оперативните РЦ и структурните РЦ;

3) отнасяне на разходите, начислени на РЦ, по видове дейности:

дейностите представляват група еднородни задачи, насочени към предоставянето на крайни услуги или към подкрепа за предоставянето им (например ръчно сортиране, автоматично сортиране, превоз …). През 2005 г. в системата за аналитично счетоводство на Correos са обособени 16 дейности.

Разходите, начислени на оперативните РЦ, се разпределят по видове дейности въз основа на потреблението от тези дейности на ресурсите на РЦ;

4) отнасяне на разходите за дейностите към всеки краен продукт и услуга:

разходите се начисляват на крайните продукти и услуги въз основа на тяхната причинно-следствена връзка с дейностите;

5) определяне на приходите за всеки краен продукт и услуга

За да се определят приходите, се изпълняват следните стъпки:

а) първо, размерът на приходите, които ще се разпределят, се установява от отчета за приходите и разходите: през 2005 г. начислените приходи възлизат на приблизително […] милиарда евро;

б) част от тези приходи ([…] % — […] милиарда евро през 2005 г.) съответстват на преките продажби, регистрирани в системата за фактуриране на Correos, и могат да бъдат начислени директно на крайните продукти и услуги;

в) останалите приходи ([…] % — […] милиона евро през 2005 г.), които не са регистрирани в системата за фактуриране, а имат различен произход, се разпределят на крайните продукти и услуги въз основа на таблица с проценти, изготвена чрез проучвания на Correos относно причинно-следствената връзка между регистрираните приходи и продуктите и услугите, които са генерирали тези приходи;

6) в резултат може да бъде изчислен маржът за всеки краен продукт и услуга.

(238) Комисията заключава, че системата за аналитично счетоводство, въведена от Correos, е подходяща за отделяне на дейностите, обхванати от ЗПУУ, от онези, които не са обхванати, и също така в рамките на ЗПУУ — запазените от незапазените дейности.

(239) Комисията заключава, че Correos е спазило Директива 2006/111/ЕО.

A. **Размер на компенсацията**

Подходящ метод за изчисляване

(240) Съгласно точка 21 от рамката относно УОИИ от 2012 г. „*(…) [р]азмерът на компенсацията не трябва да надвишава това, което е необходимо за покриване на [разходите], понесени при изпълнение на задълженията за обществена услуга, включително разумна печалба.*“ Там се посочва също и че „*(…) [к]огато предприятието извършва също така дейности, попадащи извън обхвата на УОИИ, разходите, които трябва да се вземат предвид, могат да включват всички преки разходи, необходими за изпълнението на задълженията за услуга от общ икономически интерес, и съответна част от непреките разходи, които са общи както за УОИИ, така и за другите дейности. Разходите, свързани с други дейности извън обхвата на УОИИ, трябва да включват всички преки разходи и съответна част от общите разходи.*“

(241) В точка 24 от рамката относно УОИИ от 2012 г. се посочва, че „*[н]етните разходи, необходими или които се очаква да бъдат необходими за изпълнението на задълженията за обществена услуга, следва да се изчисляват, като при възможност се използва методологията на нетните избегнати разходи, когато това се изисква по законодателството на Съюза или националното законодателство и в други случаи, когато това е възможно.*“

(242) В решението за откриване на процедурата от 2016 г. Комисията е оценила, че тъй като компенсациите за ЗПУУ, предоставени съгласно Закона за пощите от 1998 г., са отпуснати като неправомерна помощ преди влизането в сила на 31 януари 2012 г. на рамката относно УОИИ от 2012 г., то точка 69 от тази рамка изрично изключва прилагането на точка 24 от същата рамка, а оттам и прилагането на методологията НИР спрямо неправомерната помощ.

(243) В бележка под линия 2 към съображение 21 от рамката относно УОИИ от 2012 г. се пояснява, че ако методологията НИР не може да се приложи (или не се прилага, както е в настоящия случай), нетните разходи трябва да бъдат определени като разходите минус приходите от изпълнението на задълженията за обществена услуга. Тази „методологията чрез разпределяне на разходите“ е описана в точки 28 и следващи от рамката относно УОИИ от 2012 г. Тя се счита за подходящата методология за изчисляване на компенсацията за ЗПУУ съгласно рамката относно УОИИ от 2005 г., която се е прилагала от 29 ноември 2005 г. до 31 януари 2012 г. и е послужила като основа за няколко решения на Комисията относно компенсации за ЗПУУ през този период ([77]).

(244) Испанските органи и/или Correos специално оспорват този аргумент в своите мнения, като изтъкват, че рамката относно УОИИ от 2012 г. не възпрепятства използването на НИР, а просто допуска тя да не се използва преди влизането в сила на рамката (вж. по-специално съображение 98).

(245) Комисията счита, че приемането на използването на методологията НИР за неправомерна помощ, предоставена преди влизането в сила на рамката относно УОИИ от 2012 г., би позволило на държавите членки да се възползват от това, че не са подали уведомление за такава неправомерна мярка за помощ, тъй като те биха могли да избират между методологията чрез разпределяне на разходите и методологията НИР, докато държавите членки, които са подали уведомления за своите компенсации за УОИИ, както е предвидено в правилата за държавната помощ, са били задължени да използват само един метод, т.е. метода чрез разпределяне на разходите. Следователно такъв подход от една страна би позволил на Испания да се възползва от нарушаването на задълженията за уведомяване, а от друга би означавал възможно нарушение на принципа на равно третиране. Ето защо Комисията твърди, че в този случай може да се използва само счетоводният метод.

(246) Във всеки случай, дори ако се приеме, че в настоящия случай може да се използва методологията НИР, предписана от рамката относно УОИИ от 2012 г. и Директива 2008/6/ЕО, както е обяснено в съображения 176—183, Комисията е на мнение, че испанската методология не може да се счита за надлежно прилагане на методологията НИР, обратно на твърдяното от испанските органи и/или Correos.

(247) Следователно, независимо от нейните потенциални вътрешно присъщи предимства, испанската методология не е метод, който Комисията някога е признавала — нито преди, нито след влизането в сила на рамката относно УОИИ от 2012 г.

(248) При тези обстоятелства Комисията счита, че единственият метод, който може да се използва, е счетоводният метод, който е бил единственият референтен метод по времето, когато са били предоставени компенсациите за ЗПУУ, и е послужил като основа за няколко решения на Комисията относно компенсации за ЗПУУ през този период.

([77]) Вж. по-специално Решение 2012/321/ЕС и Решение 2012/636/ЕС.

Подходящи референтни показатели за разумна печалба

(249) Както е обяснено в съображение 167, в решението си от 25 януари 2012 г. относно делото „bpost“ Комисията е определила референтен показател за диапазона на разумната печалба, приложим за всички пощенски оператори в Съюза.

(250) Испанските органи са оспорили приложимостта на тези референтни показатели спрямо Correos, като са посочили, че всеки случай следва да се оценява самостоятелно. Комисията е приканила испанските органи да предоставят подробна информация относно испанския пазар на пощенски услуги, която би позволила да се оценят възможностите за използване на различни референтни показатели за Correos. Такава информация обаче не е предоставена. В следствие на това Комисията ще приложи към разглеждания случай референтния показател за диапазона на разумната печалба, установен по делото „bpost“.

Оценка на алтернативния подход, предложен от испанските органи

(251) В случай че Комисията приложи счетоводния метод към компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., испанските органи твърдят, че следва да бъдат взети предвид следните елементи (вж. раздел 5.3.1):

— отделна оценка на компенсациите, предоставени за запазения и незапазения сектор, обхванати от ЗПУУ;

— Намаляване на свръхкомпенсацията с дивидентите, изплатени от Correos

(252) Тези предложения са анализирани в съображения 253—263.

— отделна оценка на компенсациите, предоставени за запазения и незапазения сектор, обхванати от ЗПУУ;

(253) Испанските органи твърдят, че компенсациите за ЗПУУ, получени от Correos за предоставянето на запазени и незапазени услуги, следва да се оценяват поотделно.

(254) След като анализира аргументите, предоставени от испанските органи в хода на официалната процедура по разследване, Комисията счита, че разделянето между запазения и незапазения сектор може да се приеме, тъй като:

— аргументите в подкрепа на разграничаването на двете различни УОИИ изглеждат разумни (по-конкретно контекстът на изпълнение на задълженията е различен между запазения сектор и незапазения сектор, обхванати от ЗПУУ),

— разделянето е в пълно съответствие с начина, по който са изчислявани компенсациите за ЗПУУ, който ясно разграничава запазените и незапазените услуги и получените компенсации се различават значително между двата сектора. Както е обяснено от испанските органи, докато спрямо запазените услуги, обхванати от ЗПУУ, се прилага методологията чрез разпределяне на разходите, спрямо незапазените услуги, обхванати от ЗПУУ, се прилага друг подход, който испанските органи определят като методологията НИР. Въпреки че Комисията не е съгласна с тази квалификация, тя се съгласява, че методологията за изчисляване при запазения сектор и тази при незапазения сектор, обхванати от ЗПУУ, са коренно различни.

(255) Комисията иска да подчертае, че приемането на това разделяне означава, че компенсациите за ЗПУУ за запазения сектор и тези за незапазения сектор трябва да бъдат оценявани поотделно без двете оценки да се съгласуват впоследствие.

С разделянето Комисията потвърждава, че резултатите, представени в раздел 5.3.1, са правилни:

— няма свръхкомпенсация на Correos за предоставянето на запазените услуги, обхванати от ЗПУУ, тъй като компенсацията за запазените услуги, обхванати от ЗПУУ, съответства точно на нетните счетоводно отчетени разходи на Correos,

— налице е свръхкомпенсация на Correos за предоставянето на незапазените услуги, обхванати от ЗПУУ, равняваща се на размера на отпуснатите компенсации за незапазения сектор, обхванат от ЗПУУ, тъй като равнището на печалбата при незапазените услуги, обхванати от ЗПУУ, винаги е надвишавало максималното равнище на референтния показател за печалба, предвидено в делото „bpost“.

(256) Следователно свръхкомпенсацията на Correos за предоставянето на незапазени услуги е в размер на 317,387 милиона евро (в номинално изражение).

— Намаляване на свръхкомпенсацията с дивидентите, изплатени от Correos

(257) Испанските органи твърдят, че свръхкомпенсацията на Correos следва да бъде намалена с дивидентите, изплатени от Correos през периода 2004—2010 г. (приблизително 151 милиона евро).

(258) По принцип Комисията не счита, че дивидентите са подходящо средство за намаляване на свръхкомпенсациите, както е посочено в решението по случая „Dansk Statsbaner“ ([78]). В настоящия случай обаче Комисията разбира, че поради конкретните обстоятелства по случая дивидентите вероятно са били единствената практическа възможност да се ограничи въздействието на свръхкомпенсацията на Correos, дължаща се на високите печалби на Correos в незапазения сектор.

(259) Първо, Комисията е съгласна, че Испания е предоставила достатъчно сведения, доказващи, че решението за изплащане на дивиденти произхожда по-скоро от испанската държава (която използва положението си на единствен акционер в Correos), отколкото от ръководство на самото дружество Correos.

(260) Освен че държавата включва тези дивиденти в своя бюджет много преди действителното им плащане, което сочи, че държавата е имала контрол върху решението, също така е трудно да се установи икономическият интерес на Correos като дружество от изплащането на дивиденти на държавата през този период. Типичните стимули за едно дружество, за да предоставя възнаграждение на своите акционери (привличане на инвеститори, осигуряване на бъдещо финансиране, доказване на добро финансово състояние на дружеството), изглежда не са уместни в настоящата ситуация, в която държавата е единственият акционер и на дружеството е гарантирано непрекъснато финансиране от държавата до 2010 г. По тези причини, предвид действащата по това време специфична правна рамка, може да се приеме, че решението за изплащане на дивиденти произхожда по същество от държавата, която е използвала този инструмент, за да получи средства от дружеството.

(261) Що се отнася до испанската държава, плащането на значителни компенсации за ЗПУУ и едновременното получаване на дивиденти може да изглежда несъвместимо, но може да бъде разбрано в ситуация, в която дивидентите всъщност са начин за намаляване на потенциалното свръхфинансиране, което така или иначе е трябвало да се изплаща на Correos съгласно Плана за предоставяне на услуги от 2000 г. Тъй като Испания е подписала договор за обществена услуга, който автоматично определя размера на компенсацията, която трябва да се изплаща на Correos независимо от действителното равнище на печалба на дружеството, е разбираемо, че при тези обстоятелства дивидентите могат на практика да играят ролята на механизъм за възвръщане на предоставените средства.

(262) Комисията отчита също така факта, че тези дивиденти произхождат основно от свръхкомпенсираните незапазени услуги, обхванати от ЗПУУ, които са били източникът на печалба на Correos. Освен това Correos, което е било доста рентабилно през съответните години, изглежда не е получило особени ползи от временно притежаваните средства: по-конкретно то не е взело банкови кредити при по-добри условия благодарение на по-добра кредитоспособност и не е извършило особени придобивания.

(263) При тези обстоятелства Комисията приема да намали свръхкомпенсацията, предоставена на Correos, с изплатените от дружеството дивиденти през периода 2004—2010 г.

(264) В таблица 12 е обобщено изчисляването на сумата за възстановяване в номинално изражение:

Таблица 12

Изчисляване на свръхкомпенсацията

(В милиони евро)

Незапазен сектор, обхванат от ЗПУУ	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Вж. бележка под линия 31. Дори ако дивидентите се вземат предвид в настоящия случай, Комисията също така е посочила в точка 345 от решението, че тя по-специално смята, че „*политиката на дивиденти не може да бъде приравнена с възстановителна клауза, позволяваща регулиране на компенсациите за осъществяване на задача за обществена услуга и предотвратяване на свръхкомпенсирането*“.

(В милиони евро)

Незапазен сектор, обхванат от ЗПУУ	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	Общо
Нетни разходи = разходи–приходи	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разумна печалба (въз основа на възвръщаемост на продажбите от 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Нетни разходи + разумна печалба	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Разрешена компенсация за Correos	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Компенсация, предоставена на Correos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Свръхкомпенсация = предоставена компенсация – разрешена компенсация	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Начислен дивидент	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Коригирана компенсация = свръхкомпенсация - дивиденти	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(265) Комисията заключава на първо място, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., представляват неправомерна държавна помощ.

(266) Освен това тези компенсации за ЗПУУ представляват несъвместима помощ по смисъла на член 106, параграф 2 от Договора, доколкото те представляват свръхкомпенсация на Correos.

(267) След приспадане на дивидента свръхкомпенсацията е равна на 166,112 милиона евро.

(268) В действителната сума, която трябва да бъде възстановена, могат да бъдат отразени данъчни корекции ([79]), както е предвидено в Известието за възстановяване ([80]), чиято точка 50 гласи, че „*[н]ационалните органи имат право да вземат предвид ефекта на данъчната система при определяне на размера на сумата за връщане. Когато бенефициер на неправомерна и несъвместима помощ е платил данък върху получената помощ, националните органи могат, в съответствие с националните данъчни правила, да отчетат по-ранното плащане на данъка чрез възстановяване само на нетния размер, получен от бенефициера. Комисията счита, че в такива случаи националните органи ще трябва да гарантират, че бенефициерът няма да може да ползва по-нататъшно намаление на данъците, твърдейки че възстановяването е намалило неговия облагаем доход. Това би означавало, че нетният размер на възстановяване е бил по-нисък от първоначално получения нетен размер*.“

(269) Следователно в действителната сума, която трябва да бъде възстановена, могат да бъдат отразени данъчни корекции, при условие че Испания ще спази условията, установени в точка 50 от Известието за възстановяване. Тя ще включва и лихви от датата, на която всяка компенсация за ЗПУУ е била предоставена на разположение на Correos, до датата на нейното възстановяване.

([79]) Испанските органи са посочили намерението си да поискат фискална корекция за изчислението на сумата за възстановяване.
([80]) Известие на Комисията „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ“ (ОВ C 272, 15.11.2007 г., стр. 4).

7.2. *ОСВОБОЖДАВАНИЯТА ОТ ДАНЪЦИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ CORREOS: ОТ ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМОТО ИМУЩЕСТВО (НД) И ОТ ДАНЪК ВЪРХУ ИКОНОМИЧЕСКАТА ДЕЙНОСТ (ИД)*

7.2.1. ДЪРЖАВНА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДОГОВОРА

7.2.1.1. ***Мярка, която може да бъде приписана на държавата и е предоставена чрез държавни ресурси***

(270) Член 107, параграф 1 от Договора изисква мярката да бъде предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма. Загуба на приходи от данъци е равностойно на изразходване на държавни ресурси под формата на бюджетни разходи.

(271) Както Съдът е определил по делото *Banco Exterior de España*, мярка, чрез която публичните органи предоставят на определени предприятия освобождаване от данъци, което, въпреки че не е свързано с паричен превод на държавни ресурси, поставя лицата, за които се прилага освобождаването от данък, в по-благоприятно финансово положение в сравнение с други данъкоплатци, отговаря на понятието „държавни ресурси“ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора ([81]).

(272) Като освобождават Correos от данък върху недвижимото имущество и данък върху икономическата дейност, испанските органи се отказват от приходи, които представляват държавни ресурси.

(273) Поради това Комисията е на мнение, че тези освобождавания от данъци са свързани със загуба на държавни ресурси и следователно са предоставени от държавата чрез държавни ресурси.

(274) В своите мнения испанските органи и/или Correos твърдят, че освобождаването от данък НД не може да бъде приписано на държавата, тъй като то произлиза от решенията на националния съд, а не на самата държава (вж. съображения 67 и 102).

(275) Комисията изразява несъгласие с този аргумент, всъщност в случаите, когато публичен орган предоставя предимство на бенефициер, мярката по определение следва да бъде приписана на държавата, дори ако въпросният орган се ползва с правна автономия от други публични органи ([82]). Поради това помощ, предоставена чрез решения, произлизащи от националните съдилища, може да бъде приписана на държавата и съответно може да се определи като държавна помощ.

7.2.1.2. ***Избирателно икономическо предимство, предоставено на дадено предприятие***

А. **Понятието за предприятие**

(276) Както е посочено в съображение 162, Correos трябва да се определи като предприятие поради изпълнението на услуги, свързани със ЗПУУ, които са предмет на освобождаването от данъци.

Б. **Икономическо предимство**

(277) Точната форма на дадена мярка не е от значение при установяването на това дали тя дава икономическо предимство на предприятието ([83]). Понятието за предимство обхваща не само положителните предимства, но и намесите, които под различни форми облекчават таксите, които при обичайни условия обременяват бюджета на дадено предприятие ([84]). Следователно освобождаване от икономически тежести (като например данъчни задължения) също може да представлява предимство.

(278) Correos е било частично или изцяло освободено от някои данъци, като например от данък НД и данък ИД, докато други предприятия, също осъществяващи икономически дейности, които включват предоставянето на пощенски услуги, по принцип изцяло подлежат на тези данъци. Поради това Correos се ползва от икономическо предимство за целите на член 107, параграф 1 от Договора.

(279) Освобожданията от данъци, предоставени на Correos, намаляват таксите, които обикновено са включени в оперативните му разходи. Следователно те облагодетелстват Correos спрямо другите предприятия, подлежащи на данък НД или данък ИД, които не могат да се ползват от тези освобождавания от данъци.

([81]) Решение от 15 март 1994 г., *Banco de Crédito Industrial SA/Ayuntamiento de Valencia*, C-387/92, EU:C:1994:100, точка 14.
([82]) Решение от 12 декември 1996 г., *Compagnie nationale Air France/Комисия*, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, точка 62.
([83]) Решение от 24 юли 2003 г., *Altmark Trans GmbH/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, EU:C:2003:415, точка 84.
([84]) Решение от 23 февруари 1961 г., *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Върховен орган на Европейската общност за въглища и стомана*, дело 30/59, EU:C:1961:2, точка 19; и решение от 8 ноември 2001 г., *Adria-Wien Pipeline GmbH/ Finanzlandesdirektion für Kärnten*, C-143/99, EU:C:2001:598, точка 38.

B. **Избирателност**

(280) По смисъла на член 107, параграф 1 от Договора дадена мярка е избирателна дотолкова, доколкото поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки.

(281) Разграничителното данъчно облагане трябва да се проучи в контекста на съдебната практика във връзка с понятието за избирателност ([85]). Дадена данъчна мярка е избирателна *prima facie,* ако тя представлява отклонение от общата (или референтната) данъчна рамка. В тази връзка е необходимо да се оцени дали мярката облагодетелства определени предприятия спрямо други предприятия, които са в сходно правно и фактическо положение в контекста на целта, преследвана от референтната данъчна система. Съгласно съдебната практика на Съда дадена избирателна мярка *prima facie* може да бъде обоснована от логиката на данъчната система. В това отношение обаче могат да се вземат предвид само вътрешните причини, присъщи на данъчната система, но не и външни политически причини. Ако *prima facie* избирателната мярка не може да бъде обоснована от логиката на данъчната система, тя ще представлява избирателно предимство и ако всички други условия, установени в член 107, параграф 1 от Договора са спазени, тази мярка ще представлява държавна помощ по смисъла на тази разпоредба ([86]).

Данък върху недвижимото имущество (НД)

Референтна рамка

(282) Определянето на референтната данъчна система (или референтната рамка) има особено значение в случаите на данъчни мерки, тъй като самото съществуване на предимство може да се установи само при сравнение с „обичайната данъчна система“ ([87]).

(283) В настоящия случай като референтна рамка следва да се определи данък НД, както е установено в Кралски законодателен декрет № 2/2004 от 5 март 2004 г. От този закон следва, че съгласно обичайните правила предприятията — наред с други юридически и физически лица — подлежат на данък НД по отношение на имуществените права, предвидени в член 61 от Кралски законодателен декрет № 2/2004, върху селски и градски имоти и върху имоти със специфични характеристики.

Дерогация от референтната рамка

(284) Съгласно член 60 от кралския законодателен декрет данък НД „*представлява обективен пряк данък, налаган върху стойността на имуществото при условията, определени в настоящия кралски законодателен декрет*“. При данък НД данъчното събитие е получаването на което и да е от правата, предвидени в член 61 от Кралски законодателен декрет № 2/2004 ([88]), върху селски и градски имоти и върху имоти със специфични характеристики. Данък НД не се налага върху дейности, а върху стойността на имота.

(285) Съгласно член 19, алинея 1, буква б) от Закона за пощите от 1998 г. и член 22, алинея 2 от Закона за пощите от 2010 г. Correos по принцип има право на освобождаване от данъци върху икономическите дейности, свързани с неговите услуги в запазения сектор (съгласно Закона за пощите от 1998 г.) или със ЗПУУ (съгласно Закона за пощите от 2010 г.). Въпреки че испанските органи твърдят, че данък НД не е пряко свързан с конкретна икономическа дейност и поради това Correos не може да се ползва от освобождаването, на практика Correos е подало жалби до местните съдилища, тъй като смята, че има право на освобождаване от данък НД по отношение на пощенските клонове в някои общини.

(286) Освобождаването от данък НД, приложимо за Correos, представлява дерогация от общия данъчен режим на НД, който е приложим в Испания, и предоставя избирателно предимство на Correos. В действителност като прилага освобождаването от данъци, Correos, което участва в сделки с недвижими имоти също като други предприятия, се ползва от данъчно облекчение, на което други дружества нямат право. Следователно мярката представлява дерогация от общия данъчен режим на НД дотолкова, доколкото тя прави разлика между икономическите оператори, които в контекста на целта на данъчния режим на НД (която е да се облагат правата върху недвижимото имущество, предвидени в член 61 от Кралски законодателен декрет № 2/2004, върху селски и градски имоти) са в сходно фактическо и правно положение ([89]).

([85]) Решение от 8 септември 2011 г., *Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Paint Graphos,* съединени дела C-78/08 — C-80/08, EU:C:2011:550, точка 49 и сл..

([86]) Вж. решение от 8 ноември 2001 г., *Adria-Wien Pipeline GmbH/Finanzlandesdirektion für Kärnten,* EU:C:2001:598.

([87]) Решение от 18 декември 2008 г., *Government of Gibraltar и Обединено Кралство/Комисия,* съединени дела T-211/04 P и T-215/04 P, EU:T:2008:595, точка 80.

([88]) Административна концесия върху самия имот или върху обществените услуги, за които се използва имотът, вещното право на отдаване под наем, вещното право на ползване и правото на собственост.

([89]) Вж. *inter alia*, решение от 6 септември 2006 г., *Португалска република/Комисия,* C-88/03, EU:C:2006:511, точка 56; решение от 8 септември 2011 г., *Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Paint Graphos,* съединени дела C-78/08 — C-80/08, EU:C:2011:550, точка 49.

Вътрешна логика на данъчната система

(287) Комисията направи предварително заключение, че освобождаване от данък НД, приложимо за Correos, е избирателно *prima facie*. Необходимо е обаче да се определи (както е посочено в съображение 281) дали освобождаването от данък НД може да бъде обосновано от естеството или общата схема на данъчния режим на НД, като се докаже, че мярката произтича пряко от основните или ръководните принципи от неговия данъчен режим.

(288) Испанските органи и/или Correos не са предоставили никакви аргументи преди приемането на решението за откриване на процедурата от 2016 г. или в хода на официалната процедура по разследване, което доказва, че освобождаването от данък НД произтича от прилагането на ръководния принцип на данъчния режим на НД. Комисията също не успя да посочи такава обосновка. Присъщата логика на данъчния режим на НД е да се облагат имуществените права, предвидени в член 61 от Кралски законодателен декрет № 2/2004, върху селски и градски имоти и върху имоти със специфични характеристики. Прилагането на пълно освобождаване от данък НД единствено на Correos не е в съответствие с логиката на данъчния режим на НД.

Заключение

(289) Тъй като в хода на официалната процедура по разследване испанските органи не са предоставили никакви аргументи, които оспорват оценката на Комисията, Комисията потвърждава предварителното заключение, изведено в решението за откриване на процедурата от 2016 г., че освобождаването от данък НД, предоставено на Correos, представлява избирателно предимство, което не може да бъде обосновано от естеството и логиката на данъчния режим на НД.

Данък върху икономическата дейност (ИД)

Референтна рамка

(290) От член 78 от Кралски законодателен декрет № 2/2004 следва, че предприятията, които осъществяват стопанска, търговска, професионална или художествена дейност, подлежат на облагане с данък ИД. Данък ИД върху пощенските услуги и далекосъобщенията е определен в тарифна група 847 „Пощенски услуги и далекосъобщения“ на Кралски законодателен декрет № 1175/1990 от 28 септември. Съответно референтната рамка е данъкът ИД, както е установено в Кралски законодателен декрет № 2/2004 от 5 март 2004 г.

Дерогация от референтната рамка

(291) В бележка 3 към тарифна група 847 на Кралски законодателен декрет № 1175/1990 се предвижда, че публичното предприятие Correos има право да плаща само 50 % от размера на данъка, определен за предприятията, които принадлежат към тарифна група 847 „Пощенски услуги и далекосъобщения“.

(292) Частичното освобождаване от данък ИД, приложимо за Correos, представлява дерогация от данъчния режим на ИД, приложим за стопанската, търговската, професионалната или художествена дейност като цяло и пощенските услуги и далекосъобщенията в частност. Следователно това освобождаване може да се счита за предоставено избирателно предимство на Correos. В действителност като прилага освобождаването от данък под формата на 50-процентно намаление на тарифата, Correos, което участва в икономически дейности като цяло и пощенски услуги в частност, се ползва от данъчно облекчение, на което други предприятия като цяло и други пощенски оператори в частност нямат право. Следователно мярката е дерогация от общия данъчен режим на ИД, приложим за всички предприятия като цяло и операторите на пощенски услуги и далекосъобщения в частност, доколкото тя прави разлика между икономическите оператори, които в контекста на целта на данъка ИД (която е облагане на извършването на икономическа дейност) са в сходно фактическо и правно положение ([90]). Поради това Комисията заключава, че частичното освобождаване от данък ИД, приложимо за Correos, е *prima facie* избирателно.

Вътрешна логика на данъчната система

(293) Следователно в съответствие с практиката на Съда е необходимо да се определи дали освобождаването от данък ИД, предоставено на Correos, може да бъде обосновано от естеството или общата схема на данъчната система на ИД, като се докаже, че мярката произтича пряко от основните или ръководните принципи на неговата данъчна система.

([90]) Вж. *inter alia* решение от 6 септември 2006 г., *Португалска република/Комисия*, C-88/03, EU:C:2006:511, точка 56; решение от 8 септември 2011 г., *Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Paint Graphos*, съединени дела C-78/08 — C-80/08,, EU:C:2011:550, точка 49.

(294) Correos твърди, че освобождаването от данък ИД е обосновано от логиката на данъчната система на ИД, тъй като вътрешната логика на данъка ИД е да се облагат икономически дейности с цел намеса в производството или разпространението на стоки и услуги, а Correos участва не само в икономически дейности, които се състоят в производството на стоки и услуги, но и в предоставянето на обществени услуги, като ЗПУУ, които не преследват стопанска цел (вж. съображение 70).

(295) Комисията не може да се съгласи с този аргумент. Предоставянето на ЗПУУ е стопанска дейност и освобождаване от данъци, което е насочено към ЗПУУ, следва да се счита за държавна помощ, която е възможно да бъде съвместима, ако е в съответствие с правилата за УОИИ относно съвместимостта. Този аргумент изглежда противоречи на искането на Correos освобожданията от данък ИД и данък НД да не се оценяват в контекста на Закона за пощите от 1998 г. и Закона за пощите от 2010 г., по силата на които Correos е натоварено със ЗПУУ, а чрез пряко позоваване на законодателството, уреждащо всеки от тези данъци (вж. съображение 66). В тази връзка Комисията отбелязва, че Correos не твърди, че освобожданията от данък ИД биха могли да представляват компенсации за ЗПУУ.

(296) Вследствие на това Комисията счита, че не е доказано, че освобождаването от данък ИД може да бъде обосновано от логиката на данъчния режим ИД.

Заключение

(297) Комисията потвърждава предварителното заключение, изведено в решението за откриване на процедурата от 2016 г., че частичното освобождаване от данък ИД, предоставено на Correos, представлява избирателно предимство, което не може да бъде обосновано от естеството и логиката на данъчната система на ИД.

7.2.1.3. ***Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията***

(298) Както беше обяснено в съображение 204, всяка мярка в полза на Correos може да засегне конкуренцията и търговията между държавите членки.

7.2.1.4. ***Заключение***

(299) С оглед на гореизложеното Комисията потвърждава предварителната си оценка, че освобожданията от данък НД и данък ИД, предоставени на Correos, отговарят на кумулативните критерии за държавна помощ и следователно освобожданията представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

7.2.2. СЪЩЕСТВУВАЩА ИЛИ НОВА ПОМОЩ

(300) Що се отнася до освобождаването от данък НД, освобожданията от данъци са получени от Correos в периода 2008—2013 г., т.е. след присъединяването на Испания към Съюза през 1986 г. Следователно освобождаването от данък върху недвижимото имущество не може да се разглежда като съществуваща помощ.

(301) Що се отнася до освобождаването от данък ИД, данъкът беше въведен с членове 79—92 от Закон № 39/1988 за финансите на административно-териториалните единици (Ley 39/1988 reguladora de las Haciendas Locales) от 28 декември 1988 г. Данъкът беше въведен след присъединяването на Испания към Съюза. Следователно освобождаването от данък ИД обичайно не може да се определи като съществуваща помощ.

(302) Може да се отбележи, че испанските органи и/или Correos твърдят, че освобождаването от данък ИД представлява съществуваща помощ, тъй като то произтича от т.нар. лицензионна такса, която е била способ на облагане с данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи, приета с Декрет № 3313/1966 от 29 декември 1966 г. (вж. съображения 71 и 103).

(303) Испанските органи не са предоставили информация на Комисията, която да покаже приемственост между данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи от 1966 г. и данъка ИД от 1988 г., с който е въведена много специфична система (вж. съображения 42—44) Освен това дори ако се приеме, че данъкът ИД, въведен през 1988 г., би могъл да произтича от данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи от 1966 г.,

Комисията отбелязва, че испанските органи също признават, че докато е било административен орган, Correos се е ползвало от пълно освобождаване от данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи от 1966 г. поради своя характер (вж. съображение 103). Correos е било административен орган до 1990 г. (вж. съображение 22), така че *a priori* никога не е подлежало на данъка върху дейностите и търговските и промишлените ползи от 1966 г., докато данъчната система на ИД не е поставила ясно Correos в конкретна данъчна категория, а в рамките на тази категория Correos се е ползвало с 50 % намаление на дължимата сума.

(304) Следователно Комисията поддържа становището си, че освобождаването от данък ИД не представлява съществуваща помощ.

7.2.3. ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА МЯРКАТА ЗА ПОМОЩ

(305) Комисията отбелязва, че освобожданията от данък НД и данък ИД не са били предмет на уведомяване съгласно член 108, параграф 3 от Договора.

(306) Следователно освобожданията от данъци, предоставени на Correos, представляват неправомерна помощ по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2015/1589.

7.2.4. СЪВМЕСТИМОСТ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

(307) Държавната помощ се счита за съвместима с вътрешния пазар, ако попада в някоя от категориите, посочени в член 107, параграф 2 от Договора ([91]), и може да се счита за съвместима с вътрешния пазар, ако се установи от Комисията, че попада в някоя от категориите, посочени в член 107, параграф 3 от Договора ([92]). Въпреки това държавата членка, която предоставя помощта, е тази, която носи тежестта на доказване, че предоставената от нея държавна помощ е съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 2 или параграф 3 от Договора.

(308) Комисията отбелязва, че освобожданията от данък НД и данък ИД освобождават Correos от разходи, които то по принцип трябва да поема при ежедневното управление на обичайните си дейности. С други думи тези освобождавания представляват оперативна помощ без ограничения във времето. Като общо правило оперативната помощ не може да се счита за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 2 или параграф 3 от Договора.

(309) Освен това испанските органи не са представили никакви аргументи преди приемането на решението за откриване на процедурата от 2016 г. или в хода на официалната процедура по разследване, които показват, че освобожданията от данък НД и данък ИД, предоставени на Correos, биха могли да попадат в обхвата на някое от освобожданията, изброени в член 107, параграф 2 или параграф 3 от Договора.

(310) Преди приемането на решението за откриване на процедурата от 2016 г. или в хода на официалната процедура по разследване испанските органи не са предоставили и обосновка, в съответствие с която освобожданията от данък НД и данък ИД (които във всеки случай се прилагат не само за УОИИ, но и за чисто търговските дейности) биха могли да бъдат съвместими съгласно член 106, параграф 2.

7.2.5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(311) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че освобожданията от данък НД и данък ИД представляват несъвместима държавна помощ и съответните суми следва да бъдат възстановени.

(312) Correos твърди в тази връзка, че дори ако Комисията би счела освобожданията от данък НД за несъвместими, те не могат да бъдат възстановени поради принципа на силата на присъдено нещо, който според Correos означава, че решението на испанския Върховен съд не би могло да се оспорва повече (вж. съображение 69).

(313) Комисията не споделя виждането на Correos по този въпрос.

([91]) Изключенията, предвидени в член 107, параграф 2 от Договора, засягат: а) помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители; б) помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития; в) помощи, предоставени на отделни региони на Федерална република Германия.

([92]) Изключенията, предвидени в член 107, параграф 3 от Договора, засягат: а) помощите за насърчаване на развитието на определени региони; б) помощите за определени важни проекти от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка; в) помощите за развитие на някои икономически дейности или региони; г) помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството; и д) помощи, определени с решение на Съвета.

(314) На първо място, испанският Върховен съд не се е произнесъл относно наличието или отсъствието на помощ при освобождаванията от НД, предоставени от местните съдилища: вж. съображения 40 и 41. Единственото заключение на Върховния съд е, че освобождаванията от данък НД не са обосновани. Както е обяснено от испанските органи, Съдът също не е разполагал с необходимите правомощия, за да разпореди възстановяване. Поради това не може да се прибягва до принципа на силата на присъдено нещо в този контекст, тъй като всъщност няма решение, заключаващо, че Correos не следва да възстанови съответните суми.

(315) На второ място, оценката на съвместимостта на помощта е от изключителната компетентност на Комисията и доколкото съществува държавна помощ, националните съдилища не могат да се произнасят относно съвместимостта или възстановяването.

(316) Сумата за възстановяване от освобождаванията от НД в номинално изражение отговаря на определената от местните съдилища сума на освобождаванията, предоставени на Correos през периода 2008—2013 г., и е равна на 752 840,50 евро. Действителната сума, която трябва да бъде възстановена, включва лихвите от датата, на която всяко възстановяване на данъка е платено на Correos до нейното действително възстановяване.

(317) Сумата за възстановяване на частичното освобождаване от данък ИД в номинално изражение отговаря на общата сума на намаления на данък ИД, предоставен на Correos през периода 2004—2017 г. 113 591,24 евро. Действителната сума, която трябва да бъде възстановена, включва лихвите от датата, на която намалените данъци ИД са платени от Correos, до тяхното действително възстановяване.

7.3. *ТРИТЕ УВЕЛИЧЕНИЯ НА КАПИТАЛА, ПРЕДОСТАВЕНИ СЪОТВЕТНО ПРЕЗ 2004 Г., 2005 Г. И 2006 Г.*

7.3.1. ДЪРЖАВНА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДОГОВОРА

(318) Испанските органи твърдят, че трите увеличения на капитала, предоставени на Correos през 2004 г. (16 милиона евро), 2005 г. (16 милиона евро) и 2006 г. (16 милиона евро), са в съответствие с ПИУПИ и следователно не представляват държавна помощ.

(319) Според испанските органи тези увеличения на капитала са били част от стратегическия бизнес план на Correos за периода 2001—2006 г., за да се компенсира забавянето на растежа на пазара на пощенски услуги. Това включва инвестиции в инфраструктурата, организационната структура и процеса на автоматизация на Correos.

(320) Вследствие на съмненията, изразени от Комисията в решението за откриване на процедурата от 2016 г., испанските органи предоставиха на Комисията допълнителни аргументи в подкрепа на спазването на ПИУПИ (вж. раздел 4.1.3), а именно:

— перспективите на Correos в момента на инвестицията са били добри въз основа на предварителните многогодишни планове. По-специално, многогодишните планове за периода 2004—2006 г. предвиждат подобрение на рентабилността на Correos срещу стабилност на печалбата в случай на липса на инвестиционна активност. В този смисъл увеличенията на капитала са били ключов елемент за постигането на очакваната *ex-ante* рентабилност на дружеството,

— модернизацията на дружеството е последователно бизнес решение, което всеки акционер би подкрепил; особено за периода 2004—2006 г. инвестиционната активност е била по-висока от средната за периода 1994—2004 г., поради което увеличенията на капитала са били част от отговора на необходимостта от допълнително финансиране,

— дружеството е реализирало печалба след инвестициите (дори ако се изключи компенсацията, получена от Correos),

— последващо независимо проучване (от Ernst-Young), основано на предварителни данни, е стигнало до заключението, че очакваната възвръщаемост на инвестицията на испанската държава в Correos е надвишавала цената на капитала към момента на инвестицията.

(321) Комисията е съгласна, че инвестициите в Correos, финансирани частично от испанската държава, са типични мерки за модернизация, предприемани в пощенския сектор в отговор на забавянето на растежа на пазара на пощенски писма. Решенията на държавата са се основавали на многогодишни планове, които ясно са предвиждали подобрение на рентабилността на Correos и това е било допълнително потвърдено от фактите. Проучването на Ernst-Young също потвърждава, че инвестицията е била рационално икономическо решение по това време.

7.3.2. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(322) Комисията е на мнение, че вливанията на капитал в периода 2004—2006 г. може да се считат за съвместими с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика и следователно не представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

7.4. *КОМПЕНСАЦИИТЕ, ПРЕДОСТАВЕНИ НА CORREOS ЗА ОРГАНИЗИРАНЕТО НА ИЗБОРИТЕ*

7.4.1. ДЪРЖАВНА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДОГОВОРА

7.4.1.1. ***Мярка, която може да бъде приписана на държавата и е предоставена чрез държавни ресурси***

(323) Компенсацията е изплащана директно от общия държавен бюджет, може да бъде приписана на държавата и е предоставена чрез държавни ресурси.

7.4.1.2. ***Избирателно икономическо предимство, предоставено на дадено предприятие***

A. **Понятието за предприятие**

(324) От съдебната практика следва, че член 107 от Договора не се прилага, когато държавата действа „при упражняване на публична власт“ ([93]) или когато субектите от публичния сектор действат „в качеството им на публични органи“ ([94]). Може да се счита, че предприятие действа при упражняване на публична власт, когато въпросната дейност е задача, която съставлява част от основните функции на държавата или е свързана с тези функции поради естеството си, целта си и правилата, на които подлежи ([95]). По принцип, ако съответната държава членка не е решила да въведе пазарни механизми, дейностите, които по същество са част от прерогативите на публичната власт и се извършват от държавата, не представляват икономически дейности.

(325) В настоящия случай услугите, предоставяни от Correos, са част от задължението на държавата да регулира и организира избирателната процедура, при която се признава правото на гласуване лично или по пощата. Испанските органи и/или Correos твърдят, че всички дейности, извършвани от Correos в контекста на организацията на изборите, следва да се считат за част от прерогативите на държавата и следователно Correos не следва да се счита за „предприятие“, когато извършва тези дейности [вж. съображения 79—81, 118 и 119].

(326) Комисията счита, че дейностите, които са пряко свързани с процедурата за гласуване, като обработка на бюлетини по пощата, изпращане на материали от Службата за работа с избирателните списъци (например регистрационни карти на гласоподавателите) и събиране на изборната документация след приключване на преброяването, съставляват част от основните функции на държавата. В резултат на това Комисията е съгласна с испанските органи, че тези дейности не могат да се разглеждат като икономически дейности и че тяхното финансиране не представлява държавна помощ, тъй като за целите на тези дейности Correos не може да се счита за предприятие.

(327) Въпреки това, по отношение на обработването като пощенски пратки на изборните материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, ситуацията е различна. В своето решение по делото „Poste Italiane“ ([96]) Комисията счита, че разпространението на изборни материали от Poste Italiane при намалена субсидирана тарифа представлява икономическа дейност и съответно компенсацията за тази услуга представлява държавна помощ. настоящата мярка е много подобна на италианската система (т.е. кандидатите за изборите могат да изпращат брошури на гласоподаватели при намалени тарифи, ако са спазени определени условия, а държавата компенсира пощенския оператор за остатъчните разходи) и може да бъде ясно разграничена от неикономическите дейности, пряко свързани с процедурата за гласуване, осъществявана от Correos. Следователно по отношение на обработването като пощенски пратки на изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, следва да се счита, че Correos представлява предприятие за целите на член 107, параграф 1 от Договора.

([93]) Решение от 16 юни 1987 г., *Комисия/Италия*, дело 118/85, EU:C:1987:283, точки 7 и 8.
([94]) Решение от 4 май 1988 г., *Corinne Bodson/SA Pompes funèbres des régions libérées*, C-30/87, EU:C:1988:225, точка 18.
([95]) Вж. по-специално решение от 19 януари 1994 г., *SAT Fluggesellschaft mbH/Eurocontrol*, C-364/92, EU:C:1994:7, точка 30 и решение от 18 март 1997 г., *Diego Calì & Figli Srl/Servizi ecologici porto di Genova SpA*, C-343/95, EU:C:1997:160, точки 22—23.
([96]) Вж. Решение на Комисията относно мярка SA.33989 (2012/NN), приведена в действие от Италия в полза на Poste Italiane.

(328) Предвид съдържанието на услугата, други пощенски оператори също биха могли да предоставят тази услуга в замяна на публична компенсация ([97]). Това се потвърждава от факта, че кандидатите за изборите понастоящем използват системата, създадена от държавата (и съответно избират Correos), за да изпращат своите брошури, тъй като трябва да плащат само незначителна цена на една пощенска пратка. Ако обаче искат да изпратят повече от една пощенска пратка на гражданин, те трябва да платят пълната цена и в този случай те свободно избират да използват Correos или други пощенски оператори (особено в градските райони).

Б. **Икономическо предимство**

(329) Компенсацията, предоставяна на Correos за обработването като пощенски пратки на изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, е предвидено да покрива изцяло или частично нетните разходи, направени от Correos при изпълнение на въпросната услуга. Без наличието на компенсацията Correos би трябвало само да поеме тези разходи. Поради това компенсацията представлява предимство за Correos, тъй като освобождава последното от разход, който иначе би трябвало да направи при отсъствието на тази компенсация.

В. **Избирателност**

(330) Мярката определено има избирателен характер, тъй като тя облагодетелства само едно предприятие: Correos.

7.4.1.3. ***Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията***

(331) Както беше обяснено в съображение 204, всяка мярка в полза на Correos може да засегне конкуренцията и търговията между държавите членки.

7.4.1.4. ***Заключение***

(332) Комисията счита, че финансирането на разпространението на изборни материали за кандидатите за изборите представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

7.4.2. СЪЩЕСТВУВАЩА ИЛИ НОВА ПОМОЩ

(333) Според испанските органи и Correos [вж. съображения 83—85 и 121], ако финансирането на разпространението на изборни материали за кандидатите за изборите представлява помощ, тя би била съществуваща помощ, тъй като тя предшества присъединяването на Испания към Европейската икономическа общност през 1986 г.

(334) Испанските органи обясняват по-специално, че компенсацията, предоставяна за разпространението на изборни материали на кандидатите за изборите, съществува от 1977 г. насам, без да е претърпяла някакви значителни промени.

(335) Въз основа на информацията, предоставена от испанските органи, Комисията отбелязва, че схемата, която датира от 1977 г., предвижда фиксирани ниски тарифи, приложими за всички избори (местни, регионални, национални и на равнище ЕС). Correos също така е получило за всяка избирателна кампания частично финансиране за пълния размер на разходите за доставка за целия период.

(336) Комисията заключава, че финансирането на разпространението на изборни материали за кандидатите за изборите се определя като съществуваща помощ по смисъла на член 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2015/1589.

7.4.3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(337) Компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, представлява съществуваща помощ и ще бъде разгледана отделно в съответствие с членове 17, 18 и 19 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ([98]).

([97]) Всъщност съгласно точка 13 от Съобщението на Комисията относно УОИИ „*[р]ешението на орган да не позволява на трети страни да предоставят дадена услуга (напр. защото иска да предостави услугата вътрешно) не изключва съществуването на икономическа дейност*“.

([98]) Регламент (ЕО) 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

8. **ОБОБЩЕНИЕ НА ЗАКЛЮЧЕНИЯТА**

(338) Компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., освобождаването от данък върху недвижимото имущество (НД) и данък върху икономическата дейност (ИД) и компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, представляват мерки за помощ по смисъла от член 107, параграф 1 от Договора, тъй като са освободили Correos от разходи, които частните предприятия обичайно трябва да поемат.

(339) Трите увеличения на капитала, отпуснати през 2004 г., 2005 г. и 2006 г., не представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, тъй като държавата е действала в съответствие с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика.

(340) Комисията счита, че Испания неправомерно е привела в действие мярката за помощ, посочена в съображение 338, в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, с изключение на компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, която представлява съществуваща помощ.

(341) Компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г., представляват несъвместима помощ по смисъла на член 106, параграф 2 от Договора, доколкото те представляват свръхкомпенсация на Correos.

(342) Освобождаването от данък върху недвижимото имущество (НД) и данък върху икономическата дейност (ИД) съставлява несъвместима помощ.

(343) Компенсацията, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, изпращани от кандидатите на политическите партии, представлява съществуваща помощ и ще бъде разгледана отделно в съответствие с членове 17, 18 и 19 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

9. **ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ**

(344) Съгласно Договора и установената съдебна практика на Съда Комисията е компетентна да реши дали съответната държава членка трябва да отмени или да измени помощта, когато се установи, че тя е несъвместима с вътрешния пазар ([99]). Също съгласно установената практика на Съда наложеното на дадена държава членка задължение за отмяна на несъвместима с вътрешния пазар помощ има за цел възстановяване на съществувалото преди това положение ([100]).

(345) В този контекст Съдът е постановил, че целта е постигната, когато бенефициерът е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като по този начин се е отказал от предимството, с което се е ползвал спрямо конкурентите си на пазара, и положението отпреди плащането на помощта е възстановена ([101]).

(346) В съответствие със съдебната практика член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) 2015/1589 гласи, че „*[к]огато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициера […]*“.

(347) Поради това, като се има предвид, че компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г. (доколкото те представляват свръхкомпенсация на Correos), и освобождаването от данък върху недвижимото имущество (НД) и данък върху икономическата дейност (ИД) са приведени в действие в нарушение на член 108 от Договора и представляват неправомерна и несъвместима помощ, те трябва да бъдат възстановени с цел възстановяване на пазарното положение, съществувало преди тяхното предоставяне.

(348) Сумите за възстановяване в номинално изражение, съответстващи на различните несъвместими мерки за помощ, възлизат на 166,112 милиона евро за компенсациите за ЗПУУ, предоставени на Correos съгласно Закона за пощите от 1998 г. (вж. съображение 267), 752 840,50 евро за освобождаванията от данък НД (вж. съображение 316) и 113 591,24 евро за частичните освобождавания от данък ИД (вж. съображение 317).

([99]) Вж. решение от 12 юли 1973 г., *Комисия/Германия*, C-70/72, Сб., ECLI:EU:C:1973:87, стр. 813, точка 13.
([100]) Вж. решение от 14 септември 1994 г., *Кралство Испания/Комисия*, съединени дела C-278/92, C-279/92 и C-280/92, EU:C:1994:325, стр. I-4103, точка 75.
([101]) Вж. решение от 17 юли 1999 г., *Белгия/Комисия*, C-75/97, Сб., EU:C:1999:311, стр. I-030671, точки 64 и 65.

(349) Възстановяването следва да обхваща периода от момента на придобиване на предимството от бенефициера, т.е. когато помощта му е била предоставена, до ефективното възстановяване, като подлежащите на възстановяване суми следва да бъдат олихвени до ефективното възстановяване. В него могат да бъдат отразени и данъчни корекции, както е посочено в съображения 268—269,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Сумата от 317,387 милиона евро, предоставена на Correos под формата на компенсации за изпълнение на задължението за универсална услуга съгласно Закона за пощите от 1998 г., приведени в действие от Испания в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

От цялата сума, посочена в предходния параграф, сумата в размер на 166,112 милиона евро е несъвместима с вътрешния пазар, тъй като представлява свръхкомпенсация на Correos.

Член 2

Държавната помощ в размер на 752 840,50 евро, предоставена на Correos под формата на освобождаване от данък върху недвижимото имущество (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*), неправомерно приведена в действие от Испания в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 3

Държавната помощ в размер на 113 591,24 евро, предоставена на Correos под формата на частично освобождаване от данък върху икономическата дейност (*Impuesto de Actividades Económicas*), неправомерно приведена в действие от Испания в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 4

Капиталовите вноски в полза на Correos, направени от Испания през 2004 г., 2005 г. и 2006 г., не представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

Член 5

Държавната помощ под формата на компенсация, предоставена на Correos за разпространението на изборни материали, представлява съществуваща помощ по смисъла на член 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2015/1589.

Член 6

1. Испания си възстановява несъвместимата помощ, предоставена в рамките на мерките, посочени в членове 1, 2 и 3.

2. Размерът на държавната помощ, посочен в член 1, втора алинея, може да бъде допълнително намален чрез приспадане на платения данък върху получената помощ, при условие че бенефициерът няма да може да ползва по-нататъшно намаление на данъците, както е посочено в точка 50 от Известието за възстановяване.

3. Подлежащите на възстановяване суми включва лихвите, начислени от момента, от който те са били на разположение на бенефициера, до действително им възстановяване.

4. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004.

5. Испания прекратява всички неизвършени плащания по посочената в членове 1, 2 и 3 помощ, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 7

1. Възстановяването на помощта, посочена в членове 1, 2 и 3, се извършва незабавно и ефективно.

2. Испания гарантира изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца, считано от датата, на която е уведомена за него.

Член 8

1. В срок от два месеца след уведомяване за настоящото решение Испания представя на Комисията следната информация:

а) общата сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от бенефициера;

б) подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за спазване на настоящото решение;

в) документи, доказващи, че на бенефициера е разпоредено да възстанови помощта.

2. Испания информира редовно Комисията относно напредъка по предприетите национални мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на помощта, посочена в членове 1, 2 и 3. При поискване от страна на Комисията тя незабавно представя информация за вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно размера на помощта и на лихвите по възстановяване, които вече са възстановени от бенефициера.

Член 9

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Брюксел на 10 юли 2018 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията